

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

---

gehouden op 20 december 2006

INHOUD

Opening	4
Mededelingen	4
Ingekomen stukken	4
Vaststelling van de agenda	5
Mondelinge vragen	6
Statenstuk 2006-266; Provinciaal Meerjarenprogramma Landelijk Gebied, ILG-bestuursovereenkomst, Subsidieverordening inrichting landelijk gebied, Subsidieregeling natuurbeheer en Subsidieregeling agrarisch natuurbeheer. Inclusief de brief van het college van gedeputeerde staten van 14 november 2006 inzake Koepelnotitie behorende bij statenstuk 2006-266, pMJP Landelijk Gebied en ILG en de brief van 12 december 2006, over Stand van Zaken ILG middelen	11
<i>Motie M1</i> : aangenomen	14
<i>Amendement A1</i> : verworpen	21
Statenstuk 2006-267; Overdracht N34	22
<i>Motie M2</i> : ingetrokken	27
Rapport Noordelijke Rekenkamer: Vraaggericht jeugdzorgaanbod in Drenthe, inclusief de brief van het college van gedeputeerde staten van 16 november 2006 inzake Reactie op het Rapport van de Noordelijke Rekenkamer over Jeugdzorg	27
Statenstuk 2006-258; Ontwerp onderzoeksprogramma 2007/2008 OCWZ	28
Statenstuk 2006-260 Herzien; Benoeming leden Adviescommissie voor de Fysieke Leefomgeving Drenthe (AFLO)	28
Statenstuk 2006-263; Wijziging Verordening nazorgheffing stortplaatsen provincie Drenthe	29
Statenstuk 2006-264; Vaststelling tweede wijzigingstranche Provinciale omgevingsverordening Drenthe	29
Statenstuk 2006-262; Wijziging Legesverordening provincie Drenthe 1998	29
Statenstuk 2006-261; Evaluatie gedragscode integriteit CvdK, GS en PS	29
Statenstuk 2006-265; Vaststelling fractievergoedingen 2005	29
Statenstuk 2006-268; 9 ^e wijziging Begroting 2006	29
Manifest De stem van het Noorden	29
Wijziging jaarprogramma Kompas 2006	29
Interpellatiedebat inzake plannen Essent Milieu voor vergroten afvalverbrandingscapaciteit	30
Sluiting	39

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 20 december 2006 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin, voorzitter

de leden (44 in getal):

H. Baas (ChristenUnie)
H. Beerda (PvdA)
L. Bomhof (VVD)
N.B. Bossina (VVD)
A.H.J. Dohle (VVD)
G.A.W. Fonk (ALD)
mevrouw W.G. Goudriaan-Visser (PvdA)
A. Haar (D66)
Ch.C. de Haas (OPD)
J. Haikens (VVD)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
E. Hemsteede (PvdA)
H.R. Hornstra (PvdA)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
A. Huizing (PvdA)
H.G. Idema (PvdA)
S. de Jong (CDA)
mevrouw M.J. Kaal (CDA)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
J. Langenkamp (GroenLinks)
A. Lanting (ALD)
H.P.K.M. Looman (PvdA)
mevrouw W.L.M. Mastwijk-Beekhuizen (CDA)
mevrouw A.H. Mulder (CDA)
E. Olij (PvdA)
J. Oving (CDA)
mevrouw J.M. Pannekoek-van Toor (VVD)
A.G.H. Peters (CDA)
H. van de Pol (CDA)
R.E. Pot (PvdA)
G. Roeles (VVD)
E.A. Rougoor (PvdA)
J. Slagter (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
K.H. Smidt (VVD)
mevrouw G.H. Smith-Bults (GroenLinks)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
M.P. Turksma (PvdA)
E.R. Veenstra (PvdA)
mevrouw S. van de Vijver-Geitz (PvdA)

A. Wendt (ChristenUnie)
Th.J. Wijbenga (CDA)
H. Zomer (CDA)
J. Zweens (PvdA)

mevrouw I.M. Rozema, griffier der staten van Drenthe

Voorts aanwezig:

mevrouw A. Edelenbosch (gedeputeerde)
mevrouw A. Haarsma (gedeputeerde)
mevrouw T. Klip-Martin (gedeputeerde)
S.B. Swierstra (gedeputeerde)
H. Weggemans (gedeputeerde)

Met kennisgeving afwezig:

A. Boer (PvdA)
W.A.R. Boer (PvdA)
H. Holman (CDA)
B. Janssen (CDA)
C.D. de Jong (Fractie de Jong)
K. Jonker (CDA)
C.H. Kloos (Drents Belang)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (PS) (14.01 uur) en heet u allen van harte welkom.

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel mee dat de heren Kloos, Jonker, Holman, W. Boer, A. Boer, Janssen en C.D. de Jong hebben laten weten verhinderd te zijn de vergadering bij te wonen. De heer Zweens komt wat later.

Ik deel u verder mee dat - en u kunt het zien aan de bloemen - wij een jarige in ons midden hebben. Ik wens de heer Smidt van harte geluk met zijn verjaardag en ik kan hem melden dat hij zich met zijn verjaardag in zeer goed gezelschap bevindt, want ook mijn dochter is jarig.

De heer SMIDT: Mag ik u dan daarmee feliciteren?

De heer VOORZITTER: Maar stel dan niet de voor mij pijnlijke vraag hoe oud ze wordt.

De heer SMIDT: In ieder geval bedankt voor de prachtige bloemen.

C. Ingekomen stukken

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de stukken A.1 tot en met A.5 en B.1 en B.2 conform de voorgestelde behandeling af te doen.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat van de zijde van de heer Hornsta het verzoek is binnengekomen een interpellatie te mogen houden over de plannen van Essent Milieu Wijster voor het vergroten van de afvalverbrandingscapaciteit.

De staten hebben het verzoek van de heer Hornstra tijdig per e-mail ontvangen en mijn voorstel aan de staten is het verzoek van de heer Hornstra te honoreren.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Wij vinden het een klein beetje jammer dat de heer Hornstra een zo belangrijk onderwerp via een interpellatiedebat wil behandelen. Wij willen de mogelijkheid hebben alle aspecten van dit onderwerp af te wegen.

Wij begrijpen de bezorgdheid van de PvdA, want die hebben wij eigenlijk allemaal wel, maar wij willen graag een goede discussie aan de hand van de juiste feiten voeren. Daarom is mijn voorstel dit onderwerp in de volgende staten- of commissievergadering te bespreken en dan met alle feiten op tafel.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de fractie van het CDA dat zij het met mij eens is dat het om een belangrijk onderwerp gaat, maar juist daarom willen wij het vandaag toch aan de orde stellen. Het staat het CDA net als de andere partijen vrij er in de commissie op terug te komen, maar ik zal uitleggen waarom wij de discussie vooral vandaag moeten voeren.

De VOORZITTER: Kortom, de heer Hornstra handhaaft zijn verzoek.

Volgens artikel 40, lid 3 van het Reglement van Orde kunnen de staten om stemming vragen over dit verzoek, maar naar mij blijkt achten zij dit niet nodig.

Ik stel voor de interpellatie na afhandeling van de reguliere agenda te doen plaatsvinden. Het wordt dan agendapunt F.14.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Ik neem aan dat met het honoreren van dit verzoek de door de heer Langenkamp aangekondigde mondelinge vragen komen te vervallen.

De heer LANGENKAMP: Inderdaad, voorzitter.

D. Vaststelling van de agenda

De VOORZITTER: Het bijzondere feit doet zich voor dat interpellatieverzoeken niet bij dit agendapunt moeten worden behandeld, maar bij het punt Ingekomen stukken.

Ik deel mee dat de heer Langenkamp het verzoek heeft gedaan een motie over een onderwerp, vreemd aan de orde van de vergadering te mogen indienen, namelijk het stellen van strengere eisen aan leveranciers van software.

De heer DOHLE: Voorzitter. Ik vraag mij af in hoeverre zo'n motie in deze vergadering moet worden behandeld nu die nog niet in de commissie aan de orde is geweest. Het is een motie, waarvan de behandeling niet spoedeisend is en bovendien is het een motie met een hoog technisch gehalte. Immers, bij aanvaarding van de motie onderschrijven wij niet alleen een verklaring, maar zijn wij ook gehouden die uit te voeren. Ik ben toch wel benieuwd wat dit voor een organisatie als de onze betekent en daarom vind ik dat het debat hierover goed voorbereid moet worden in de eerstkomende vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie (BFE). Dat lijkt mij qua ordentelijk bestuur een betere volgorde en ik verzoek GroenLinks dan ook zodanig te handelen. Wij zijn er dus niet voor dat deze motie vandaag al in PS wordt besproken.

De heer BAAS: Voorzitter. Ik ondersteun deze gedachtegang van harte. Wij hadden ook het gevoel dat deze materie te complex is om haar even via een motie af te handelen.

De heer ROUGOOR: Voorzitter. De PvdA wil zich graag bij dit standpunt aansluiten. Ook wij zijn van mening dat het onderwerp eerst in de commissie moet worden behandeld.

De heer S. DE JONG: Mijnheer de voorzitter. Namens de fractie van het CDA sluit ik mij bij de vorige sprekers aan.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Dat geldt ook voor D66.

De heer HARLEMAN: Voorzitter. Wie zijn wij om niet aan de wens van de staten te voldoen? Wij hebben er geen bezwaar tegen dit onderwerp in de eerstvolgende vergadering van de Statencommissie BFE voor te bespreken. Wij zullen daarom in deze vergadering geen motie indienen.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie eerst in de commissievergadering aan de orde komt. Ik constateer dat hiermee de agenda is vastgesteld.

E. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Er zijn over een onderwerp, namelijk RTV Drenthe, door twee leden vragen aange- meld, namelijk door mevrouw Mulder en de heer Beerda.

Ik stel voor die vragen gezamenlijk te behandelen.

Daartoe wordt besloten.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de Voorzitter. Wij zijn blij dat de problemen bij RTV Drenthe nu eerst op- gelost zijn en dat er iemand is benoemd. Wij willen de heer Samplonius van harte feliciteren met zijn benoeming en wij wensen hem heel succes toe bij het vervullen van zijn functie.

Wij zijn teleurgesteld en verwonderd dat het college de vragen die wij in de commissie BFE stelden, niet tijdens de commissievergadering beantwoordde, maar dat wij die antwoorden wel de volgende dag in de pers konden lezen. Wij willen graag weten waarom het zo is gelopen.

Verder willen wij graag een echt antwoord krijgen op vraag 4 uit onze brief van 14 december, een net zo kort en krachtig antwoord als dat op de vragen 1, 2 en 3.

De VOORZITTER: Ik geef dan nu eerst het woord aan de heer Beerda, dan aan de gedeputeerde, waarna mevrouw Mulder en de heer Beerda de gelegenheid krijgen een aanvullende vraag te stellen. Vervolgens kunnen de andere leden de heer Weggemans aanvullende vragen stellen.

De heer BEERDA: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA heeft twee redenen om nu vragen over RTV Drenthe te stellen. De eerste reden is dat de schriftelijke vragen van het CDA wel erg sum- mier zijn beantwoord. De antwoorden roepen bij mij het beeld op van de man en vrouw die samen in de kamer zitten en waarvan de man op een gegeven moment vraagt: "Kijk eens of de aardappels aankoe- ken." De vrouw loopt weg, komt terug en zeg: "Ja."

De nu gegeven antwoorden geven geen duidelijkheid.

De tweede reden is dat het volgens ons nu het moment is om de relatie tussen de provincie en RTV Drenthe weer te normaliseren. Daar hebben beide partijen profijt van en daar zullen beide partijen dus in moeten investeren.

Daarom hebben wij de volgende vragen.

- Hoe heeft het college na het gaan staken door de sportredactie de ontwikkelingen en de prestaties kritisch gevolgd? Het college zegt immers in zijn brief dat dit is gebeurd en wij willen nu weten hoe het college dit heeft gedaan.

- Heeft de gedeputeerde op verzoek van of in overleg met de Raad van Toezicht (RvT) van RTV Drenthe een mogelijke kandidaat of kandidaten voor de functie van directeur dan wel hoofdredacteur benaderd en zo ja, wat was de reactie van de RvT en van de sollicitatiecommissie?
- Hoe groot zijn de financiële consequenties die nu in beeld zijn gebracht en die, zoals in de brief van GS wordt gesteld, uiteindelijk uit de reguliere middelen moeten worden terugbetaald, en kan RTV Drenthe die opbrengen zonder dat dit ten koste gaat van de programmaproductie? Als dat kan, is er kennelijk ruimte. De PvdA zet grote vraagtekens bij de rol die de RvT de afgelopen jaren heeft gespeeld, of misschien juist wel niet heeft gespeeld. Nu voor die RvT in ieder geval twee nieuwe kandidaten worden gezocht en er overleg is geweest met de programmaraad, rijst de vraag of het niet wenselijk is een geheel nieuwe RvT te benoemen. Is dit in het overleg op 11 december ook aan de orde geweest? Wat de PvdA betreft maakt de provincie zich hard om daaraan te gaan werken.
- Gaat het college investeren in de normalisering van de verhoudingen tussen de provincie en RTV Drenthe en zo ja, hoe gaat het college dat doen?

De heer WEGGEMANS: Mijnheer de voorzitter. De eerste vraag van mevrouw Mulder was hoe het kon dat de gedeputeerde in de commissie geen antwoord gaf en dat een dag later wel wat meer in de pers stond. Ik denk dat dit heel eenvoudig te verklaren valt. De journalist stelde vragen naar een aantal concrete zaken en daar hoort een gedeputeerde, als er reden is om enige openheid te betrachten, een eerlijk antwoord op te geven. Zo is het gebeurd.

Mevrouw Mulder vraagt vervolgens waarom vraag 4 van het CDA zo summier beantwoord is. De reden is dat in de vraag meer wordt gesuggereerd dan er wordt gevraagd. Het is natuurlijk van geen kant aan de orde dat de provincie zich daadwerkelijk bemoeit met de wijze van invulling van een vacature of met een sollicitatiecommissie. Die sollicitatiecommissie is echt een interne aangelegenheid. Ik weet zelfs niet wie in die commissie zitten.

De discussie die met de RvT is gevoerd - die discussie begon direct na het uitkomen van het rapport-Verploeg - ging over de vraag of het niet nodig was op de kortst mogelijke termijn bij RTV Drenthe een persoon neer te zetten die de leiding op zich zou nemen tot de vacante functie van hoofdredacteur/directeur was vervuld. Dát is steeds de inzet van het college geweest, maar op dit punt zijn bijzonder weinig resultaten geboekt, want de RvT deelde die gedachte van het college niet.

Toen in november duidelijk werd dat de heer Staal per 1 december zou vertrekken, heeft deze gedeputeerde met volledige instemming van het college de RvT gevraagd wijs te zijn en iemand te benoemen die tijdelijk de honneurs waar zou kunnen nemen. Dit had niets van doen met een interim-hoofdredacteur of met een adjunct of wat dan ook, het ging erom dat het in de ogen van het college nodig was dat er tot de vacature vervuld zou zijn, een adequate leiding was. In het rapport-Verploeg werd daar nogal op aangedrongen en het is bekend dat de hoofdredacteur/directeur niet functioneerde zoals bedoeld en dat er voor de drie onderdelen geen leidinggevendenden waren. Het ging dus om iemand die tijdelijk écht leiding zou geven.

In dat kader is met volledige instemming van de RvT de naam van de oud-hoofdredacteur van Trouw genoemd en in het verslag van het gesprek dat ik met de RvT had, staat ook dat de RvT graag een kandidaat aangeleverd krijgt waar hij dan op zijn wijze mee om zou gaan. Het woord "zetbaas" is niet gebruikt en het lijkt mij voor de heer Greven ook heel vervelend nu te moeten lezen dat hij als een soort zetbaas is neergezet. Er is van tevoren gezegd dat er geen enkele verplichting was om met de heer Greven zover te komen dat hij ook werkelijk de directeur zou worden. Hij is het uiteindelijk ook niet geworden.

Met eenieder ben ik verheugd dat de vacature per 1 april wordt vervuld en dat de heer Samplonius dan hoofdredacteur/directeur zal zijn. Wij hebben er ook alle vertrouwen in. In Cassata van afgelopen zaterdag heeft hij aangegeven te staan voor een goede verhouding met de provincie. Dat er op dit moment nog geen sprake is van een goede verhouding, heeft alles van doen met de beeldvorming bij RTV Drenthe over de provincie. Aan verandering van die beeldvorming zullen staten, provincie en het bedrijf moeten werken. Maar het zal allemaal wel enige tijd kosten.

Ik ga ervan uit dat de staten in juni bij hun volle verstand waren toen zij bij de behandeling van de Voorjaarsnota 2006 motie M19 aannamen. Het college is met die motie op pad gegaan en op basis van die

motie heb ik de RvT een en andermaal gezegd dat de staten wel een antwoord wilden hebben en dat er dus iets ondernomen moest worden.

Voorzitter. Ik kom op de vragen van de heer Beerda.

Het antwoord op de eerste vraag is dat in de brief van 19 december staat wat het college op basis van de motie heeft ondernomen. Ik was dankbaar dat ik die motie tijdens het overleg achter de hand had, want soms heb je iets nodig en dat heet dan "dreigen", maar het gaat dan gewoon om uitvoering van een motie.

Het antwoord op de tweede vraag is dat het erom ging iemand aan te trekken om tijdelijk leiding te geven.

Er zitten financiële consequenties aan het oplossen van de problemen en aan het uitvoeren van hetgeen in het rapport-Verploeg staat. In de commissievergadering heb ik al gezegd dat provincie het niet betaalt; het is een zaak van RTV Drenthe en RTV Drenthe moet het oplossen.

In de financiële overeenkomst staat dat zo gauw het bedrijf de reserve aan moet spreken, het hiervoor de toestemming van het college van GS nodig heeft. Het college geeft die toestemming - de afvloeiingsregeling moet natuurlijk wel betaald worden - onder de voorwaarde dat uit de meerjarenraming blijkt dat die reserve binnen vier à vijf jaar weer op peil is. Dat betekent dat het geld uit de exploitatie moet komen, maar het mag niet ten koste gaan van de programma's en ook niet van het niveau van 2004. Is dit wel het geval dan krijgt RTV Drenthe echt een probleem met de provincie want de Mediawet eist dat de provincie ervoor zorgt dat het niveau van 2004 gehandhaafd wordt.

Als de nieuwe staten in de zomer van 2007 de bekostigingsverklaring krijgen voorgelegd zijn dit voorwaarden om vertrouwen te hebben in het bedrijf RTV Drenthe.

Het is allemaal nog niet afgerond en ik kan nu dan ook nog geen bedrag noemen en de staten zullen zeker ook geen uitgesplitst bedrag voorgelegd krijgen, want daarbij gaat het om zaken tussen werkgever en werknemer die ook het college niet hoeft te weten. Het college zal daar niet naar vragen en ik hoop dat ook de staten dat niet zullen doen. Maar het totale bedrag zal niet geheim zijn, want daarover moet het college van GS een besluit nemen en omdat de Wet openbaarheid bestuur ook hierop wel van toepassing zal zijn, komt er vanzelf iets in het Dagblad van het Noorden over te staan. Maar op dit moment is er nog niets, ook geen besluit van het college van GS.

Er is een goed gesprek geweest met de programmaraad, maar tijdens dit gesprek is het verdwijnen van de RvT niet aan de orde geweest.

Voorzitter. Het college doet niet anders dan investeren in normalisering van de betrekkingen, maar ik constateer ook dat een organisatie die nog niet op orde is soms een gemeenschappelijke vijand nodig heeft.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben in onze brief gevraagd waarom de informatie die de volgende dag wel in de krant en ook in de brief van 19 december van het college stond, niet in de commissievergadering is gegeven. Het antwoord van de gedeputeerde is dat onze vragen niet concreet en wat algemeen waren. Maar als er vragen worden gesteld en de gedeputeerde heeft de antwoorden dan kan hij de staten ook actief informeren. De fractie van het CDA vindt het heel vervelend dat een journalist van de krant dan wel de antwoorden krijgt. De gedeputeerde mag natuurlijk tegenover de pers leeglopen wat hij wil, maar het zou plezierig zijn geweest wanneer hij dat daarvoor ook in de commissie had gedaan. Dat hadden wij ook netter gevonden.

Op onze vraag 4 hebben wij nog geen antwoord gehad. Omdat de gedeputeerde de vragen 1 en 2 heel kort heeft beantwoord, willen wij ook graag een zo kort antwoord op vraag 4.

De heer WEGGEMANS: Voorzitter. Ik heb uitgelegd dat wat betreft de personele aangelegenheden en het vervullen van vacatures bij RTV Drenthe het college een terughoudende opvatting past. Maar het ging op dat moment niet op de personele invulling, maar om de tijdelijke leiding van een bedrijf dat enige leiding nodig had.

Mevrouw MULDER: Het antwoord is dus: "Ja."

De heer WEGGEMANS: Dat verhaal is ook niet nieuw; het college heeft meteen na het verschijnen van het rapport-Verploeg - het rapport waarvan de RvT meteen zei het te willen uitvoeren - dit standpunt ingenomen, maar vond het wel passend ervoor te zorgen dat er zo gauw mogelijk een adequate leiding zou komen. Dat is het verhaal.

Er is sowieso sprake van een terughoudende opstelling, want ik ken de sollicitatiecommissie niet en ik ken de lijstjes met sollicitanten niet. Het college heeft daar nooit naar gevraagd en heeft er ook geen behoefte aan dit allemaal te weten. Dit is allemaal de bevoegdheid van het bedrijf. Het college heeft er alleen op aangedrongen niet in te zetten op de vervulling van de functie van hoofdredacteur/directeur voor de termijn van twee jaar. Daar zou het college faliekant tegen zijn.

De heer BEERDA: Mijnheer de voorzitter. Ik vind de antwoorden van de gedeputeerde helder, met name op het punt van de bemoeienis met de tijdelijke invulling van de functie, met de invulling waarvan de RvT wel erg lang heeft gewacht. Dat met de afvloeiing geld gemeoid is, is in dit land gebruikelijk. Iemand in een loonschaal boven 10 die niet goed functioneert, krijgt bij zijn vertrek geld mee; zo is het in dit land geregeld.

Het zal wel om een bedrag met minstens vijf nullen gaan en als dit uit de exploitatie kan komen, zit daar dus wel ruimte en dat verheugt mij.

RTV Drenthe is een belangrijke instelling in de provincie. Het is een preferente instelling waarin per jaar €7 miljoen omgaat en daarom moet van beide kanten gewerkt worden aan normalisering van de betrekkingen. Natuurlijk, een bedrijf in moeilijkheden zoekt een gemeenschappelijke vijand, maar laten staten en college dat nu niet doen: laten wij ervoor zorgen dat RTV Drenthe een partner is waarmee staten en college gezamenlijk kunnen optrekken. Het college wil in normalisering van de verhoudingen investeren, maar ik heb nog niet gehoord waaruit die investeringen dan bestaan. Ik heb hierover nog niet meer gehoord dan dat het college RTV Drenthe feliciteert met de nieuwe directeur.

De heer WEGGEMANS: Er wordt overleg gevoerd waarin een helder schema op tafel wordt gelegd om tot een bekostigingsverklaring te komen. Uiteraard zal het college ook kennismaken met de nieuwe hoofdredacteur/directeur op het moment dat hij dat nodig vindt.

Er komt verder een heel helder verhaal waarin wij aangeven welke prestaties wij in 2007 verwachten voor het bedrag van €7,5 miljoen. Er is bestuurlijk overleg. De provincie heeft helemaal niet de intentie om geen goede verhouding met RTV Drenthe te hebben, maar de beleving is soms wat genuanceerd. Mevrouw Mulder vroeg nog waarom ik in de commissie niet heb gezegd wat in de pers zo sappig naar voren kwam. Het was op dat moment voor de staten geen relevante informatie meer. Het was niet aan de orde dat er voor RTV Drenthe nog iemand zou worden aangetrokken. Het was voor mij een gesloten boek en waarom zou ik daar dan de staten nog mee belasten?

De heer ZOMER: Maar er werd toch informatie gevraagd?

De heer WEGGEMANS: Ik kan wel heel veel sappige verhalen vertellen over wat ik allemaal meemaak, maar het ging nu om een zaak van RTV Drenthe zelf.

De heer ZOMER: Wij vroegen gewoon informatie en dan is het de plicht van de gedeputeerde om die te verstrekken; hij moet ons dan niet met een kluitje in het riet sturen en vervolgens bij de journalisten een heel verhaal ophangen.

De heer WEGGEMANS: Laat ik dan nu vaststellen dat dit geenszins mijn bedoeling was en dat het niet door mij georganiseerd is.

De VOORZITTER: Dan hebben nu de andere leden de gelegenheid om een aanvullende vraag te stellen.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Het is altijd boeiend de heer Weggemans te zien jongleren met vragen en te letten op de fantastische manier waarop hij weer geen antwoord geeft. En op zichzelf snap ik hem ook wel een beetje, moet ik eerlijk zeggen. Want mijn fractie gaat ervan uit dat de staten alle informatie tot op de bodem willen hebben - en na enig aandringen krijgen zij dat dan misschien ook wel - maar dat daarna de vraag voorligt wat zij vervolgens met die informatie doen.

Dat het college op de schriftelijke vragen van het CDA geen goede antwoorden kon geven, is logisch, want het zijn geen goede vragen. Het zijn heel gesloten vragen. Er wordt bijvoorbeeld gevraagd of het college ergens kennis van heeft genomen en dan is het antwoord natuurlijk "ja". Maar ook de heer Beerda krijgt niet echt antwoord op zijn vragen.

Naar aanleiding van de brief van het college wil ik nog wel een vraag stellen en ik zal er scherp op toezien dat ik daarop ook een helder antwoord krijg.

Het college schrijft: "Op 30 november 2006 heeft RTV Drenthe een indicatie verstrekt" - ik neem aan aan het college - "van de kosten, gemaakt naar aanleiding van het rapport Verploeg, mede vertaald in een sluitende meerjarenraming." Is de heer Weggemans bereid die indicatie, die hem door RTV Drenthe is verstrekt, aan ons te overleggen?

De heer WEGGEMANS: Het woord "indicatie" impliceert al dat het nog niet tot een eind is gebracht. Ik ben bereid - en als het vertrouwelijk moet, doen wij het vertrouwelijk en anders doen wij het gewoon in de openbaarheid - om zo gauw is uitgekristalliseerd wat het totale bedrag is, de staten te laten weten wat het totale bedrag is, dus niet opgesplitst in onderdelen, en hoe RTV Drenthe dat naar de toekomst toe weer opbouwt. Dat is het verhaal. Maar dus niet nu, want het is nog niet definitief.

De heer SLUITER: Maar is de heer Weggemans niet bereid de door RTV Drenthe aan hem overgelegde indicatie nu aan ons te verstrekken?

De heer WEGGEMANS: Nee, want dat geeft, omdat het allemaal nog niet helder is, nadien alleen maar commotie en dan gaan minstens twee bedragen de wereld in en dat is niet wenselijk.

De heer ROELES: Mijnheer de voorzitter. Ik hoor om mij heen dat de vraag van de heer Sluiter niet zo goed was en ik denk dat die opmerking terecht wordt gemaakt. Het gaat om een indicatie en daar moeten wij het dan bij laten. Straks krijgen wij op zijn minst de jaarrekening en de resultatenrekening en daar kunnen wij alles wel in vinden. Wij kunnen daarin wellicht zelfs ontdekken hoe RTV Drenthe denkt de reserve weer zodanig op te bouwen dat het vermogen na vijf jaar weer de omvang heeft die het minimaal moet hebben. Ik ga er dus vanuit dat wij later wel duidelijkheid krijgen over de financiering van de uitkering die verstrekt moet worden.

Wat mij nog wel enigszins intrigeert in de opmerking van de gedeputeerde dat het nog enige tijd kost om de verstandhouding met RTV Drenthe te normaliseren. Hoelang denkt de gedeputeerde dat dit gaat duren en wie moet daar dan de initiatieven toe nemen? De heer Weggemans zegt dat hij best plannen heeft om die verhoudingen te normaliseren en ik mag dan toch aannemen dat van de andere zijde ook initiatieven moeten komen. Uit de woorden van de heer Samplonius in Cassata maak ik op dat ook hij de verhoudingen wil normaliseren en daarom denk ik dat het allemaal niet zo gek lang meer hoeft te duren.

De heer WEGGEMANS: Ik zie het wat breder, ik kijk naar het totale bedrijf. Het woord "zetbaas" komt uit het bedrijf en als de cultuur in een bedrijf zodanig is dat dergelijke woorden worden gebruikt dan kost het wel enige tijd. Los van het verhaal dat wij goede verhoudingen hebben met de RvT en met de programmaraad en nu ook al met de nieuwe hoofdredacteur/directeur, wil ik erop wijzen dat een cultuurverandering binnen het bedrijf nodig is. Daar is meer tijd voor nodig. Wij zullen er wel in investeren, maar ik voorspel niet dat het allemaal meteen voorbij is.

Als er in een bedrijf naar aanleiding van een heel eenvoudig en helder gecommuniceerd verhaal vanuit de provincie zulke toestanden ontstaan, dan heb ik het gevoel dat het allemaal nog wel even duurt.

De VOORZITTER: Ik constateer dat wij hiermee zijn gekomen aan het eind van ons vragenhalfuurtje.

F. Voorstellen

1. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 8 november 2006, kenmerk 44/5.1/2006011941, Provinciaal Meerjarenprogramma Landelijk Gebied, ILG-bestuursovereenkomst, Subsidieverordening inrichting landelijk gebied, Subsidieregeling natuurbeheer en Subsidieregeling agrarisch natuurbeheer.

Inclusief de brief van het college van gedeputeerde staten van 14 november 2006, kenmerk 44/5.1/2006011941: Koepelnotitie behorende bij statenstuk 2006-266, pMJP Landelijk Gebied en ILG en de brief van 12 december 2006, over Stand van Zaken ILG middelen

(statenstuk 2006-266)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Omgevingsbeleid van 6 december 2006.

De heer LANTING: Mijnheer de voorzitter. Dit voorstel is in de Statencommissie Omgevingsbeleid uitgebreid behandeld en ik heb er geen behoefte aan die behandeling hier over te doen. De vragen zijn beantwoord. In maart komt de jaarlijkse voortgangsrapportage en wij gaan ervan uit dat PS dan alsnog dingen kunnen bijstellen.

Wij horen nog wel graag hoe het nu verder gaat met de indertijd door het CDA ingediende motie om jaarlijks € 500.000,- extra beschikbaar te stellen. Op zich staan wij daar wel positief tegenover, maar wij willen bij de discussie daarover onze notitie over de Drentsche Aa "Gelijke kansen voor boeren en natuur" betrekken.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Met dit statenstuk bereiken we een mijlpaal: een heel grote decentralisatie-operatie van het Rijk in de richting van de provincie. Mijn fractie juicht deze ontwikkeling van harte toe. De provincie behoort als het gaat om inrichting, behoud en ontwikkeling van het landelijk gebied gewoon de regisseursrol te spelen. Daar zijn ook grote voordelen aan verbonden: een loket, een flexibel inzetbaar budget en goede samenwerking tussen de drie noordelijke provincies.

Wij zien ook de risico's. Het boter-bij-de-vis-principe is niet voor 100% toegepast. Dat baart ons vooral zorgen ten aanzien van het waterbeleid. Flexibiliteit en integraliteit maken het proces complex en die complexiteit kan afbreuk doen aan de helderheid en transparantie. De controlebaarheid staat daarmee wellicht ook onder druk. De organisatie moet, vooral ook mentaal, omschakelen van een eendimensionaal verhaal naar een meer-dimensionale instelling: belangen lopen door elkaar, prioriteiten moeten bevochten worden, overleg wordt multifunctioneel.

Wij vragen ook bijzondere aandacht voor de sociaaleconomische component. Immers, juist daar heeft de provincie beleidsvrijheid. Laten we die optimaal gebruiken, samen met de gemeenten.

Voorzitter. Ik wil een kritische kanttekening zetten bij de opmerking over de fietspaden. Drenthe is niet meer vanzelfsprekend fietsprovincie nummer één. We dreigen daarmee achterop te raken, want stilstand is achteruitgang. Dus bijvoorbeeld nu al de aanleg van nieuwe fietspaden uitsluiten, gaat ons wat te ver. Wij zouden graag de mogelijkheid open willen houden om daar waar het uit het oogpunt van recreatieve infrastructuur wenselijk is, toch aanvullend fietspaden aan te leggen.

Voorzitter. De staten willen op dit dossier graag effectief kunnen monitoren. Daarom verzoeken wij het college de jaarrapportage zo in te richten dat die controle door de staten goed mogelijk is.

Voor het overige gaan wij graag met dit statenstuk akkoord.

Ten slotte wil mijn fractie vanaf deze plaats de gedeputeerde Edelenbosch van harte gelukwensen met dit resultaat. Het mag er zijn, zeker in het licht van de politieke en sociaaleconomische situatie van de afgelopen jaren. Zij kan wat ons betreft straks met opgeheven hoofd afscheid nemen. Misschien dat we haar na 7 maart nog node zullen missen!

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. Nu de onderhandelingen grotendeels zijn afgerond, lijkt het erop dat Drenthe met ingang van volgend jaar aan de slag kan met het ILG. Eindelijk krijgt de provincie meer slagkracht om invulling te geven aan het eigen beleid en verdwijnt een oerwoud van regelingen. Wel nemen hiermee de verantwoordelijkheden toe en zal bovendien de impact op de manier van werken zowel bestuurlijk als ambtelijk groot zijn. Wij zijn ervan overtuigd dat wij het aankunnen maar op een goede manier in zeven jaar € 446 miljoen wegzetten zal ontzettend veel aandacht vragen. Het is dan ook een behoorlijke uitdaging.

Ik wil de gedeputeerde complimenteren met het onderhandelingsresultaat. Veel hebben wij er niet van meegekregen, maar naar wat wij ervan gehoord hebben, is er pittig, langdurig en ingewikkeld onderhandeld. Mijn oordeel hierover is dat binnen de mogelijkheden een goed resultaat is behaald. Het enig jammere is - de heer Baas wees er ook al op - dat het bedrag van € 20 miljoen voor water dat tijdens de commissievergadering nog in de tabel stond, nu plotseling blijkt te zijn verdwenen. Er is gezegd dat op grond het regeerakkoord die middelen misschien alsnog beschikbaar komen en laten wij daar dan maar op hopen, want anders moeten de inwoners van Drenthe die € 20 miljoen opbrengen.

Een andere onzekerheid tot wellicht midden volgend jaar is de definitieve bijdrage voor de lopende projecten. De verhoging met € 60 miljoen voor natuur is te verklaren door de toevoeging van het programma beheer.

In de commissievergadering hebben wij aangegeven dat de VVD het van belang vindt dat er ook binnen dit programma ruimte is voor bedrijfsverplaatsing, waarbij het gaat om zowel recreatiebedrijven die in de knel komen vanwege hun natuurlijke omgeving als om landbouwbedrijven, die behalve met de natuurlijke omgeving ook met de Wet ammoniak en veehouderij te maken hebben.

Verder hebben wij aandacht gevraagd voor de inzet van particulieren die zich willen bemoeien met natuurontwikkeling en natuurbeheer. In de commissie is hierover geen duidelijke toezegging gedaan en ik wil daarom nu eigenlijk wel even een bevestiging krijgen van het college van het gevoel dat het allemaal wel goed komt.

In het programma staat dat er nul nieuwe fietspaden zullen worden aangelegd, maar hopelijk betekent dit niet dat het door de staten aangenomen Fietspadenplan niet kan worden uitgevoerd, al dan niet buiten het ILG om. Kan de gedeputeerde dat bevestigen?

De vaarverbinding Erica-Ter Apel maakt ook onderdeel uit van dit provinciaal meerjarenprogramma. Wanneer de aanleg van die vaarverbinding door de provincie en door de cofinanciers als doel wordt gezien en de provincie er de komende zeven jaar niet in slaagt die verbinding aan te leggen, kunnen dan de vrijvallende cofinancieringsmiddelen elders in Drenthe worden ingezet en dan wellicht ook voor de recreatie, of is het een zekerheid dat die verbinding binnen dit tijdsbestek gerealiseerd wordt?

In de commissievergadering hebben wij ook aangegeven geen voorstander te zijn van wat wordt genoemd "in beginsel een gedeputeerde als voorzitter van de vijf gebiedscommissies". Wij zijn van mening dat er op lokaal niveau voldoende goede bestuurders zijn die in staat zijn uitvoering te geven aan dat onderdeel van het Provinciaal Meerjarenprogramma, zeker wanneer dat nog een keer geschraagd wordt door een provinciaal secretariaat. Wij hebben daarbij ook aangegeven wat onze argumenten waren. Wij willen niet dat het beeld ontstaat van een top down-verhaal: de gedeputeerde dropt het beleid in een gebied en het gebied moet volgen. Een eigen voorzitter maakt het ook meer de verantwoordelijkheid van het gebied zelf. Het neemt ook het beeld weg dat als het om de besluitvorming aankomt, het college zichzelf adviseert. De provincie wordt regisseur, maar moet dan niet tegelijkertijd speler zijn. Het college moet voldoende afstand hebben tot de uitvoering om de voorstellen van de gebiedscommissies integraal te kunnen beoordelen.

De fractie van de VVD stemt in met de punten 2 tot en met 5 van het advies. Zij vertrouwt er daarbij op dat de jaarlijkse verantwoording de staten de gelegenheid biedt om op het punt van de uitvoering te kunnen bijsturen. Of de VVD ook instemt met punt 1 van het advies hangt af van de reactie van het college.

De heer WIJBENGA: Mijnheer de voorzitter. Als alles volgens de planning is verlopen, is afgelopen maandag de bestuursovereenkomst over het pMJP tussen de provincie Drenthe en het Ministerie van

LNV ondertekend. Met deze ondertekening wordt een belangrijk punt gemarkeerd, namelijk de taak van de provincie als regisseur van veel zaken die betrekking hebben op het landelijk gebied.

De fractie van het CDA heeft hierover in de Statencommissie OGB al het nodige gezegd en vandaag wil ik van die discussie nog enkele punten terughalen.

Alhoewel het pMJP voor het merendeel een taak is van GS, hebben wij ons als staten toch nadrukkelijk met dit thema bemoeid, en dat niet uitsluitend om de hoeveelheid geld die ermee is gemoed. Het gaat om de ontwikkeling van het platteland, waarvan wij in Drenthe nu eenmaal heel veel hebben. Het gaat dus om het platteland, maar zeker ook om zijn bevolking, die de komende decennia voor een aantal belangrijke uitdagingen komt te staan. Zo zal de trek naar de steden doorgaan, waarmee het draagvlak voor tal van voorzieningen op het platteland onder druk komt te staan.

Daarnaast kent ons landelijk gebied ook erg veel natuurwaarden en dat in grote verscheidenheid, variërend van heel oude heidevelden tot wat tegenwoordig ook wel genoemd wordt "nieuwe natuur" en alle mogelijke varianten daartussenin. Het zijn waarden die het verdienen ook daadwerkelijk bewaard te worden en op sommige plaatsen juist extra versterkt, zoals ook de realisatie van de EHS. Die waarden zijn ook van nationaal belang, waardoor er jaarlijks een grote stroom toeristen naar deze provincie trekt. Met het pMJP gaan we ook een periode in, waarin oude geldstromen plaatsmaken voor heel nieuwe. Zo komt er dankzij de beëindiging van het Kompas-programma eind dit jaar ook een einde aan de geldstromen die voorheen vanuit de Kompas-gelden naar het landelijk gebied gingen. Bijna alles loopt straks via het ILG. Er is met andere woorden alle aanleiding om het allemaal niet onopgemerkt voorbij te laten gaan.

Met het behaalde resultaat verdient het college dan ook - en ik zeg het nu maar in eerste termijn, in de commissie ging het een beetje verkeerd - een compliment.

Het definitieve oordeel over deze operatie kan pas in 2014 worden geveld en ligt daarmee nog enkele statenperiodes voor ons. Maar aan de hand van jaarrapportages en de midtermreview zullen wij al ruim voor dat moment in staat zijn de vinger aan de pols te houden, iets wat de fractie van het CDA dan ook zeer zeker niet zal nalaten.

Dan - er is al even naar gevraagd - onze motie. Laat ik beginnen te zeggen dat de motie die wij aangehouden hebben, intrekken, want die is vanwege de actualiteit - ik zal zo uitleggen wat die actualiteit dan is - niet meer haalbaar. Ik zal daarom straks een nieuwe motie indienen. Ik weet niet of het juridisch allemaal zo kan, maar dat hoor ik dan wel.

De VOORZITTER: Op dit moment staat er nog geen motie op de agenda, dus dat de heer Wijbenga een oude motie intrekt, is voor deze vergadering niet relevant. De motie die hij zometeen zal indienen, is dat wel.

De heer WIJBENGA: Voorzitter. Bij de eerdere behandeling in de commissie en ook al bij de algemene beschouwingen hebben wij gesproken over de aanwending van het bedrag van € 0,5 miljoen voor wat nu onder meer door de regelingen KITS en NIOF wordt ingevuld. Ik ga er nu niet te lang bij stilstaan, maar wij zijn wel blij dat we deze week hoorden dat het SNN nog eens € 25 miljoen beschikbaar gaat stellen voor deze regelingen. Dat betekent dat de staten daar minder geld voor hoeven uitgeven en wij vertrouwen dat het Drentse MKB in staat is om een redelijk deel van dat SNN-geld naar deze provincie toe te trekken.

Daarvoor is dan misschien minder van ons geld nodig, maar er zijn wel enkele zaken waaraan wij dat geld dan wel willen besteden. Wij zijn in onze mening hierover gesterkt door de mededeling in de brief van het college van 12 december dat er meer geld beschikbaar is vanuit Europa, maar dat het ook een behoorlijke inspanning van de provincie en van de andere gebiedspartners zal vragen. Om wat preciezer te zijn: wij stellen, geheel in lijn met wat wij hierover in de commissie hebben gezegd, voor het bedrag dat wij voor de komende periode willen reserveren te besteden aan vier onderwerpen.

Het eerste onderwerp is de verbreding naar niet agrarische bedrijven. In de bijlage bij de brief van 12 december staat dit onder artikel 49.a.1.

Hetzelfde geldt voor artikel 49.a.2: microbedrijven.

Artikel 49.b.2 heeft betrekking op de dorpsontwikkeling, dus op allerlei zaken die in de dorpen kunnen gebeuren op het gebied van erfgoed en dorpsprogramma's, zaken van onderaf, die voor de bevolking in de dorpen en op het platteland van groot belang zijn.

Het laatste onderwerp, ook door ons in de commissie met naam en toenaam genoemd, is een LEADER-achtige oplossing. Ik weet niet of het in het nieuwe programma ook nog LEADER zal heten, maar het zal iets vergelijkbaars worden. Het interessante van LEADER is dat het groepen bewoners en groepen bedrijven in internationale contacten brengt om ervaring uit te wisselen en dergelijke. Naar onze mening is dat een prima manier om het platteland verder te ontwikkelen.

Voorzitter. Dan wil ik nu graag de motie indienen.

Motie M1

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 20 december 2006.

constaterende dat

- *in het collegeprogramma en in het bijzonder de programmalijn landelijk gebied beleidsmaatregelen voor het plattelandsbeleid zijn geformuleerd*
- *in het kader van het Investeringsbudget Landelijk Gebied de provincie de centrale regiefunctie alsmede de uitvoeringsfunctie heeft voor het realiseren het plattelandsbeleid in het kader van het Provinciaal Meerjarenprogramma voor het Landelijk Gebied (PMJP)*
- *in het PMJP via het investeringsbudget Landelijk Gebied naar verhouding weinig middelen beschikbaar komen voor maatregelen ter realisering van doelen op het gebied van de sociaaleconomische vitalisering van het landelijk gebied;*

overwegende dat

- *voor het goed kunnen uitoefenen van de uitvoeringsfunctie de provincie Drenthe zelf een sterke financiële positie in het Meerjarenprogramma moet innemen;*
- *het kunnen beschikken over substantiële eigen middelen belangrijk is om uitvoering te kunnen geven aan de realisering van maatregelen die vooral ook de eigen provinciale doelen op het gebied van het plattelandsbeleid dichterbij kunnen brengen;*
- *deze eigen middelen ook kunnen dienen als cofinanciering voor middelen van derden zoals bijvoorbeeld de Europese middelen ten behoeve van de plattelandsontwikkeling, de zogenaamde POP-gelden;*

van mening zijnde dat

- *de plattelandseconomie meer moet worden gestimuleerd en verbreed door ondermeer het stimuleren van nieuwe ondernemingen op bijvoorbeeld terreinen als zorg, energie, kwaliteitsverbetering in recreatie en toerisme en samenwerkingsverbanden tussen bedrijven en lokale groepen zoals voorheen in LEADER*
- *de sociaaleconomische vitalisering van het platteland mede van belang is voor het behouden en versterken van de werkgelegenheid*
- *ook het sociale aspect van de plattelandsontwikkeling nadrukkelijk aandacht behoeft zoals bijvoorbeeld de aanwezigheid en bereikbaarheid van voorzieningen*
- *het daarvoor gereserveerde investeringsbudget in het PMJP moet worden vergroot*

verzoeken het College van gedeputeerde staten van Drenthe voor de periode van het PMJP, dat wil zeggen van 2007-2013, jaarlijks een bedrag van € 500.000,- toe te voegen aan de in het PMJP opgenomen middelen voor "Sociaaleconomische vitalisering" en dit bedrag structureel in de begroting op te nemen ten laste van de structureel beschikbare vrije ruimte

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Deze motie kan bij de beraadslaging worden betrokken.

De heer WIJBENGA: Ten slotte, voorzitter, wil ik toch nog even wat zeggen over de fietspaden. In de stukken staat nu heel absoluut dat er geen nieuwe fietspaden worden aangelegd. In de commissie stelde de heer Baas hierover de terechte vraag hoe de gebieden dan ontsloten worden. Dat bleek dan toch door middel van fietspaden te moeten gebeuren.

Om hetgeen hierover door de commissie is gezegd en wat de gedeputeerde daarop heeft geantwoord te formaliseren, dien ik het volgende amendement in.

Amendement A1

Provinciale staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 20 december 2006.

- *Gelezen het voorstel van gedeputeerde staten zoals verwoord in statenstuk 2006-266 inclusief bijlagen, onder meer handelend over het Provinciaal Meerjarenprogramma Landelijk Gebied;*
- *Overwegende dat voor het toerisme in de provincie Drenthe een goed fietspadennet van groot belang is;*

besluiten

- *De zin op pagina 14 van deel 1 van het Provinciaal Meerjarenprogramma Drenthe Landelijk Gebied luidende: "Er zullen geen nieuwe fietspaden worden aangelegd, maar er worden wel verbeteringen aangebracht die het routenetwerk uniformer en herkenbaarder maken" te vervangen door: "Er zullen in het algemeen geen nieuwe fietspaden worden aangelegd behoudens eventuele versterkingen van de hoofdroutestructuur en verbeteringen die het routenetwerk uniformer en herkenbaarder maken".*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Dit amendement maakt deel uit van de beraadslagingen.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Er zijn al heel veel wijze woorden aan dit onderwerp besteed, maar ook ik wil hierover nog wel enkele opmerkingen maken, want het om de besteding van een heel groot bedrag, namelijk € 400 miljoen, bijna € 40 miljoen voor onze provincie, en daar beslissen we niet dagelijks over. Bovendien gaat het om een mega-operatie, zoals het wordt genoemd, die de ziel van de provincie treft, namelijk de regisseursziel en wij vinden het toch heel erg belangrijk dat wij met elkaar een aantal dingen voor deze mooie provincie kunnen bepalen. Wij krijgen op heel veel beleidsterreinen rijksdoelen opgelegd, daaraan zijn prestaties gerelateerd en de uitdaging is nu slagvaardiger daarmee om te gaan dan in het verleden is gebeurd.

Als middenbestuur moeten wij deze operatie opvatten als een groot compliment en als een blijk van vertrouwen, maar we krijgen hiermee een zware opdracht. Het is een hele uitdaging en de heer Baas wees al op de voetangels en klemmen die wij bij het aangaan van die uitdaging tegen kunnen komen. De commissie had veel lof voor de inzet van het college en alle sprekers van vandaag hebben zich daarbij aangesloten. In de definitieve versie van het ILG gaat het om nog € 40 miljoen meer en dat is natuurlijk mooi.

Het onderhandelingsresultaat is volgens mij maandag al beklonken en ik vraag mij dan ook wel een beetje af, waarover het vandaag nog gaat. Maar ik denk dat wij toch blij kunnen zijn, want voor de natuur komt € 60 miljoen meer beschikbaar en voor de sociaaleconomische vitalisering is dat € 2 miljoen. Over de natuur is veel geschreven en gezegd en wij denken dan ook dat het wel goed komt met de ontwikkeling van de EHS. Wij denken dat de taakstelling prima gehaald kan worden, maar de vraag blijft of als het om de biodiversiteit gaat, echt winst wordt behaald. Dit is voor ons eigenlijk ook eigenlijk meer een zorg dan een vraag.

De heer Smidt heeft al het een en ander over de landbouw gezegd. Er komen allerlei nieuwe ontwikkelingen op ons af, ontwikkelingen die vooral Europees bepaald zijn, maar het valt mij toch steeds meer op

dat er in Nederland en ook in Drenthe een probleem bijkomt: de opvolging leidt vaak tot heel moeilijke problemen. Schaalvergroting is dan een van de mogelijkheden. Er zijn mogelijkheden om te verplaatsen, maar wij horen heel vaak dat dit vanwege de regedruk niet gemakkelijk is. Ik denk dan ook dat wij er heel alert op moeten zijn dat niet nog meer papier wordt verplaatst dan tot nu toe al gebeurt.

Over het landschap - het tafelzilver van Drenthe wil ik dat wel noemen - komen wij binnenkort in commissieverband nog te spreken en ik kan nu al wel zeggen dat wij er alle vertrouwen in hebben dat het heel goed gaat.

Enkele sprekers hebben al gewezen op de marginale rol van het water in het ILG, terwijl bij velen het besef begint door te dringen, dat water - te veel of te weinig - een van de zorgpunten van de toekomst zal zijn. Eigenlijk is het dit al. Als het straks zover is dat we de Noordpool kunnen overzwemmen dan hebben we een klimaatprobleem, dat zeker ook gevolgen voor Drenthe zal hebben. In de commissie hebben wij er daarom ook duidelijk voor gepleit om in de nieuwe aanpak waarbij Drenthe in vijf gebieden wordt verdeeld, nadrukkelijk het niet wenkend perspectief van de klimaatverandering in te passen. Maatregelen met betrekking tot water en energie kunnen, en ik denk dat het nog beter is te zeggen móeten als onderleggers dienen bij de ruimtelijke plannen. Wij zijn dan ook blij dat het college aan onze oproep gehoor heeft gegeven. We koppelen dit idee ook nadrukkelijk aan het ILG.

Politiek bedrijven is niet alleen wachten op initiatieven van onderop, maar ook iets willen bereiken. Meer beschouwend gezegd: als de kwaliteit van natuur, landschap, woon- en leefomgeving goed is dan kunnen de burgers ook een stuk erkenning vinden, identiteit, zingeving en vertrouwen. Dat is een goede zaak. Zeker als het gaat om onderwerpen als klimaat en energie, het opraken van natuurlijke hulpbronnen en het behoud van biodiversiteit is maatschappelijke betrokkenheid van mensen nodig. Die onderwerpen hebben een directe invloed op het economisch functioneren van de maatschappij en op de gezondheid en de veiligheid, ofwel: wij zullen moeten proberen de participatie te vergroten om zo voor natuur en dagelijkse leefomgeving meer te bereiken dan we tot nu toe hebben kunnen doen; dit is bovendien ook goed voor de sociale cohesie.

Deze opmerking brengt mij bij de sociaaleconomische vitalisering, het CDA heeft hierover een motie ingediend.

In de commissievergadering en ook al bij de begrotingsbehandeling hebben wij nadrukkelijk aangegeven dat dit onderwerp ook ons zeer na aan het hart ligt. Wij denken dat het heel belangrijk is dit punt op te nemen in het ILG. Het Rijk heeft er geen cent voor over, maar wij mogen het doen en dan met name met Europees geld.

(De heer Zweens verschijnt ter vergadering.)

De vraag is dan natuurlijk hoe wij dit financieel gaan doen. Het CDA wil daar structureel € 500.000,-- extra voor uittrekken. We krijgen nu al € 2 miljoen meer, dus dat extra bedrag kan ik niet helemaal plaatsen. Ik hoor dan ook graag hoe het college hierover denkt.

Het CDA wil dit extra geld halen uit de structureel beschikbare vrije ruimte. Nu ben ik ook niet zo goed in financiële zaken, maar ik had altijd het idee dat het van tevoren nooit bekend is hoe groot die vrij besteedbare structurele ruimte zal zijn. Die ruimte kan er ook wel niet zijn en dan is er geld dat er niet is, beschikbaar gesteld. Bovendien is het ook nog mogelijk dat het door de heer Wijbenga genoemde bedrag te weinig is voor alle goede doelen die hij heeft genoemd.

De heer HARLEMAN: Structureel beschikbare vrije ruimte is gewoon een begrip uit de meerjarenraming. In 2009 is er nog bijna € 4 miljoen aan vrij beschikbare ruimte, die nog niet belegd is met allerlei uitgaven.

De heer HORNSTRA: Over een halfjaar zijn er nieuwe staten en een nieuw college en die willen toch wel de mogelijkheid hebben om prioriteiten te stellen. Met de inhoud van de motie is mijn fractie het eigenlijk wel eens, maar wij vinden het te veel gevraagd om nu al voor zoveel jaar zo'n groot bedrag vast te leggen. Wij pleiten er daarom voor dit voor een jaar te doen, na dat jaar te bekijken of het geld voor alle initiatieven die dan mogelijk zijn, genoeg is en vervolgens dan per jaar, en als dat mogelijk is

ook nog wel iets verder, opnieuw daarover te spreken en geld vast te leggen. Wij willen ons nu niet voor zeven jaar, dus voor een totaalbedrag van € 3,5 miljoen, vastleggen.

De heer WIJBENGA: Waarom maakt de heer Hornstra een onderscheid tussen wat wij nu grosso modo beslissen bij het pJMP, dat wil zeggen € 30 miljoen provinciale middelen tot 2013, en onze motie? Bovendien, als alle fracties achter de strekking van de motie staan - de heer Hornstra heeft een en andermaal aangegeven dat ook zijn fractie dat doet - dan zullen zij wanneer zij A hebben gezegd, ook B moeten zeggen en daarbij de benodigde middelen moeten leggen. De PvdA keurt het pJMP immers ook niet voor alleen het jaar 2007 goed.

(Voorzitter: de heer Looman.)

De heer HORNSTRA: Maar dan wijs ik op de voorgeschiedenis. Het Rijk is in overleg met de provincie tot dit voorstel gekomen - ik heb overigens de gedeputeerde nog niet gecompimenteerd met het bereikte onderhandelingsresultaat - maar de heer Wijbenga wil nog 10% eens extra. Waar ligt dan de grens? De grens die de heer Wijbenga nu trekt, is ook heel arbitrair en ik denk dat wij heel voorzichtig moeten zijn met het over ons graf heen regeren. Wij hebben ingezet op een heel groot bedrag en mijn fractie zegt dat dit voorlopig genoeg is. Wij willen er voor een jaar best € 0,5 miljoen bij doen en wij wachten dan wel af of als gevolg daarvan extra aanvragen binnenkomen. Als het bedrag dan te weinig blijkt te zijn dan is er met ons ook nog te praten over eventueel meer, maar vooralsnog zeggen wij dat het voor 2007 dit bedrag moet zijn.

De heer WIJBENGA: Waarom is de heer Hornstra niet wat duidelijker? Hij zegt dat er met de PvdA te praten valt als het bedrag niet voldoende blijkt te zijn, maar hij kan nu toch ook gewoon zeggen dat het per jaar € 3,5 miljoen mag zijn? Er komen jaarlijkse rapportages en er komt een midtermreview en bij die gelegenheden kunnen alle fracties toch zeggen dat het meer moet worden? Misschien zegt de PvdA volgend jaar al dat het te weinig is en dat het meer moet zijn, maar laat zij dan beginnen met een half miljoen per jaar meer voor de vier doelen die ik heel concreet heb aangegeven en die ik een heel goede bestemming voor dat geld vind. Maar ik ben heel benieuwd van de gedeputeerde te horen of zij dit geld een welkome aanvulling vindt. In de brief van het college is immers sprake van een "behoorlijke inspanning" en "een aanzienlijk bedrag".

De heer HORNSTRA: Wij zien dat antwoord met heel veel belangstelling tegemoet. Voor het komende jaar is die ruimte er en later zal wel blijken of het te veel of te weinig is. Maar wat onze fractie betreft is het dat op dit moment. Ik heb daar weinig aan toe te voegen. Mijn conclusie is dat wij instemmen met het voorliggende voorstel en ik hoop dat wij er met elkaar iets heel moois van maken, zoals de voorzitter meestal zegt wanneer we met iets nieuws beginnen.

Mevrouw EDELENBOSCH: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met het beantwoorden van wat ik maar enkele detailopmerkingen noem.

Ook ik ervaar het als een mijlpaal dat wij nu de finale bespreking hebben van deze klus, die door menigeen een megaoperatie is genoemd.

In antwoord op de vraag van de heer Hornstra wat wij hier vandaag eigenlijk nog doen nu de overeenkomst maandag al is getekend, wijs ik op mijn antwoord in de commissie, dat ik wel zou tekenen, maar dat dit gebeurde onder voorbehoud van goedkeuring door de staten van de overeenkomst. Dus als de staten nu zeggen: "Jammer meid, je hebt je best gedaan maar het gaat niet door", dan gaat er onmiddellijk een telefoontje naar Den Haag om de al die door mij getekende exemplaren uit de stapel te halen.

De heer HORNSTRA: Maar de gedeputeerde weet toch hoeveel vertrouwen ik in haar heb? Het was toch meer een beeldspraak?

Mevrouw EDELENBOSCH: Maar juist vanuit dat vertrouwen vind ik zo'n opmerking bijzonder. Ik denk dan bij zo'n opmerking: "Wat zit daar nu achter?"

De heer HORNSTRA: Er zit niets achter.

Mevrouw EDELENBOSCH: Oké.

Ik kan hetgeen door menigeen is gezegd over de betekenis van een grotere decentralisatie van harte onderschrijven. Wij kunnen nu beter uit de voeten met de ontwikkeling van ons landelijk gebied, er is één loket, één budget en een goede samenwerking met de partners in de provincie en met de andere partners in Noord-Nederland. Dit is ook de basis van het hele verhaal, want we hebben het in de regio steeds samen gedaan. Er zijn risico's, zeker in het jaar waarin wij beginnen te werken met deze extra verantwoordelijkheid, maar ik denk dat het goed gaat omdat wij in Drenthe de afgelopen jaren niet anders gedaan hebben. Menige provincie kijkt hoe wij het gedaan hebben bij het ontwikkelen van een model voor hun plattelandsbeleid. Ik ben dan ook vol vertrouwen en ik laat het werk ook in goede handen achter.

Ik wil ook nog een opmerking maken over de fietspaden. Ik adviseer de staten de tekst die hierover in het programma staat voorlopig zo te laten, want voor de gewone routestructuur in onze provincie hebben wij natuurlijk ons fietspadenplan. Dat plan is met alle gemeenten besproken en voor die fietspaden zijn de gemeenten de eerst verantwoordelijken. In de commissie heb ik gezegd dat wij na twee totaal-fietsplannen nu niet de prioriteit bij nieuwe fietspaden leggen. Die helderheid wil ik vasthouden. Ik heb ook gezegd dat als er aan de inrichting, de bewegwijzering, de recreatieve ontsluiting en dergelijke iets gedaan moet worden, wij daar wel naar willen kijken. Wij zullen echter moeten prioriteren, we moeten keuzes maken en die keuze zal in het ene gebied een andere zijn dan in het andere gebied, want al met al hebben wij toch iets minder gekregen dan wij gehoopt en gedacht hadden.

De heer Smidt heeft gevraagd wat ik met het particulier beheer ga doen. Voor het antwoord verwijs ik korthedshalve naar onze notitie over de omslag van verwerving naar beheer. Die notitie wordt in de loop van volgend jaar geëvalueerd en dan zien wij wel of er goede resultaten zijn behaald en of het beleid moet worden bijgesteld.

De VOORZITTER: Ik wil u toch even onderbreken. Ik heb in eerste termijn heel veel complimenten gehoord aan uw adres, maar nu u zelf aan het woord bent, wordt er niet goed geluisterd en wordt er onderling flink gepraat. Ik verzoek de staten ook naar het antwoord van de gedeputeerde te luisteren.

Mevrouw EDELENBOSCH: Ik kan natuurlijk ook zeggen dat ik ervan uitga dat iedereen de antwoorden al kent.

Voorzitter. Ik denk dat de heer Smidt niet voor niets heeft gevraagd of nu de vaarverbinding Erica-Ter Apel in het ILG is opgenomen, zij een doel op zich wordt. Nee, natuurlijk niet!

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

Het ILG is rijksbudget en als het om geld van de regio, van de provincie en Europa gaat, spreken wij over het pMJP. Ik zeg dit nog maar even om verwarring te voorkomen. Zo wilde de heer Hornstra een bedrag van vijf ton voor sociaaleconomische vitalisering opnemen in het ILG. Maar als wij het betalen, gaat het in het pMJP. Het ILG is het investeringsbudget van het Rijk. In het ILG is €4,8 miljoen opgenomen voor Erica-Ter Apel. Dit bedrag mag uitgegeven worden als er zicht is op realisering van het hele kanaal. Wij maken hier intern en met de Agenda voor de Veenkoloniën, met de waterschappen en met de provincie Groningen de afweging of wij dat hele traject kunnen en willen financieren. Zo ja, dan zullen wij het bedrag van €4,8 miljoen mobiliseren. Op het moment dat de vaarverbinding Erica-Ter Apel er niet komt, gaat die €4,8 miljoen netjes naar het Rijk terug. Wij hebben geen enkele mogelijkheid om met dat geld iets anders te doen.

Ik wijs erop dat wij voor de fietspaden van het Rijk, naast de bedragen voor Erica-Ter Apel en de wandelroutes, nog € 180.000,-- krijgen. Wij zullen die fietspaden dus helemaal zelf moeten regelen, zij het wellicht met een beetje cofinanciering van Europa.

De discussie over het voorzitterschap van de deelcommissies is in de commissie uitvoerig gevoerd, maar ik wil het beeld toch nog wat helderder maken. Er is geenszins sprake van top down-beleid in de gebieden als een gedeputeerde voorzitter is. Er zitten ook burgemeesters en wethouders in de gebiedscommissies en die zitten in precies dezelfde positie als een gedeputeerde. Een gebiedscommissie beoordeelt geen projecten, dat doet een onafhankelijke projectbeoordelingscommissie. Wij, de gedeputeerde, de burgemeesters en wethouders en de waterschapsbestuurders, willen alleen bestuurlijk de mouwen opstropen en onze achterban laten zien dat wij proberen de voortgang erin te houden en zo goed mogelijke resultaten te bereiken. Een bestuurder van een ondernemende overheid moet die verantwoordelijkheid nemen; zijn achterban kan hem dan op de voortgang van het project aanspreken. Het gaat ondertussen om een bedrag van bijna € 450 miljoen en ik zou willen dat alle bedragen zo snel werden opgeplust.

Wij zijn heel erg bezig met de samenhang van natuur, landbouw en landschap. In de ontvangstzaal staan twee laptops waarop een enquête kan worden ingevuld van het Centrum voor landbouw en milieu en het Instituut voor publiek en politiek over het agrarisch natuurlandschap. Die instellingen hebben de provincies Drenthe en Noord-Brabant gevraagd hieraan mee te werken. Juist vanwege de betrokkenheid van de staten bij het landschap heb ik gezegd dat Drenthe graag meedoet. Het gaat er nu om duidelijk te krijgen wat, als wij allemaal roepen dat wij weer koeien in de wei willen, wij er maatschappelijk voor over hebben. In februari zal hierover in dit provinciehuis een debat worden gehouden, gekoppeld aan "Op weg naar het Lagerhuis" en in maart of april volgt dan een landelijk debat. Ik heb gemeend dit namens de staten wel goed te mogen vinden.

Over de inhoud van de motie hebben wij al genoeg met elkaar gesproken. Er is nog wel gevraagd waarom, nu er een bedrag van € 2 miljoen is bijgekomen die motie nog nodig is. Het bedrag van € 2 miljoen komt uit Europa, is bestemd voor de assen 3 en 4 en moet door ons gefinancierd worden. Maar het lijkt mij het beste het in de motie gevraagde bedrag eerst eenmalig beschikbaar te stellen en te bekijken hoe wij daarmee uitkomen. Het is steeds de lijn van het college geweest om eerst aan de gang te gaan. Als blijkt dat wij geld tekortkomen, zullen wij de staten voorstellen het bedrag op te plussen. Het lijkt mij dat de staten daarom nog eens goed over die motie moeten nadenken.

De heer WIJBENGA: Ik wil de gedeputeerde dezelfde vraag stellen die ik aan de heer Hornstra stelde. Het is het college die met een vooruitziende blik zaken aanpakt en met voorstellen komt voor een meerjarenaanpak, maar juist op dit punt maakt de gedeputeerde een uitzondering en wil zij het eerst een jaar proberen. Wij hebben toch zoiets als jaarrapportages en wij hebben toch zoiets als een midtermreview. Er zijn genoeg mogelijkheden om bij te sturen. In de commissie bleek dat vrijwel elke partij het eens is met de aanwending van het geld, over welke richting het uit moet gaan. Waarom wil de gedeputeerde dan niet, nu wij eenmaal A hebben gezegd, ook B zeggen?

Mevrouw EDELENBOSCH: Ik kan dat heel gemakkelijk uitleggen. Dat is omdat wij in de gelukkige omstandigheid zijn dat wij niet meer werken met een jaarkrediet, maar dat wij een reserve vitaal platteland hebben. Wij kunnen dus gewoon beginnen en als er dan wat geld overblijft, blijft het voor hetzelfde doel in de pot zitten. Dat is een groot voordeel, want sommige projecten kunnen gewoon niet in een jaar worden afgerond en dan is het vaak: "Het geld moet op, dus geef het maar uit", of: "Wij kunnen niet verder." Op het moment dat het geld voor cofinanciering op is, kan het college de staten voorleggen het budget daarvoor te verhogen. Nu het Rijk via het ILG niets doet aan sociaaleconomische vitalisering, is het goed het geld van Europa voor de door de heer Wijbenga genoemde doelen te gebruiken, maar omdat wij van Europa hiervoor € 2 miljoen erbij krijgen, lijkt het mij wat veel om er voor een periode van zeven jaar € 3,5 miljoen extra voor op de plank te leggen.

De heer SMIDT: Betekent aanvaarding van het voorstel van het CDA om er een half miljoen per jaar bij te leggen, dat de andere partijen hun bedrag ook moeten verhogen?

Mevrouw EDELENBOSCH: Nee, natuurlijk niet.

Over wat de gemeenten, de regio en de waterschappen doen ten opzichte van wat de provincie doet, zijn goede afspraken gemaakt. Maar wij zijn de afgelopen jaren nog nooit rigide geweest als het om percentages gaat. Als er een goed project was dat een gemeente eigenlijk zou moeten uitvoeren, zochten wij partners. Wij hebben wel richtlijnen - vanuit LEADER was het meestal 35 tot 40% - maar heel vaak konden wij het ook "POP-en" en konden wij de subsidie op die manier opplussen tot 60 of 65%. Het geld gaat dus alleen naar de reserve en daarmee gaan wij aan het werk.

Er is nog een argument waarom de fractie van het CDA de extra bijdrage niet voor de lange termijn zou moeten vastleggen. Ik ben blij dat de overeenkomst is getekend en dat wij nu aan de gang kunnen, maar er ligt wel een smak geld op de plank. Per 1 januari krijgen wij de eerste kwartaalstorting en ik denk dat het voor alle partners, zeker in het begin, nog een hele klus zal zijn om al dat geld weg te zetten. Het lijkt mij daarom het beste gewoon aan de gang te gaan. Wij zijn als bestuur wel in staat de dynamiek erin te houden en op tijd aan de bel te trekken.

De heer KUIPER: De heer Hornstra heeft goed onder woorden gebracht wat er tegen is om vast te leggen dat die extra bijdrage voor een lange periode geldt. Maar de fractie van GroenLinks vindt de inhoud van de motie wel dusdanig sympathiek dat zij om die reden naar een andere insteek heeft gezocht. Heb ik van de gedeputeerde nu goed begrepen dat zij heeft gezegd dat er voor 2007 wél extra geld uitgetrokken kan worden? Als ik dit niet goed begrepen heb, is zij dan wel bereid de motie op die manier te lezen en is zij bereid om, wanneer de motie zodanig wordt aangepast dat erin komt te staan dat in de Voorjaarsnota 2007 voor een structurele dekking moet worden gekozen, die motie wel te aanvaarden?

Mevrouw EDELENBOSCH: Ik wil de discussie over de motie aan de staten overlaten. Ik heb alleen gezegd wat ik van het zeven maal opplussen met vijf ton vind in relatie tot de structurele storting. Maar het is aan de staten hierover een besluit te nemen.

De heer WIJBENGA: Voorzitter. Ik verzoek u de vergadering enige momenten te schorsen.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 15.22 tot 15.36 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

Het lijkt mij verstandig in de tweede termijn de volgorde van de sprekers wat te wijzigen. Ik geef het woord aan de heer Wijbenga.

TWEEDE TERMIJN

De heer WIJBENGA: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie heeft even overleg gehad en de uitslag daarvan is dat wij de motie willen wijzigen.

Het dictum van motie M1 moet als volgt komen te luiden:

"Verzoeken het College van Gedeputeerde Staten van Drenthe voor het jaar 2007 een bedrag van € 500.000,- toe te voegen aan de in het PMJP opgenomen middelen voor "Sociaaleconomische vitalisering" en dit bedrag in de begroting op te nemen ten laste van de vrije ruimte."

Met deze wijziging komen wij tegemoet aan de wens van een deel van de staten. Deze wijziging sluit niet uit dat wij in de toekomst met een onderbouwd verhaal komen, waarin wij om meerjarige bedragen vragen.

De VOORZITTER: Ik lees het gewijzigde dictum van de motie nog even voor.
Het dictum wordt als volgt:

"Verzoeken het College van Gedeputeerde Staten van Drenthe voor het jaar 2007 een bedrag van € 500.000,-- toe te voegen aan de in het PMJP opgenomen middelen voor "Sociaaleconomische vitalisering" en dit bedrag in de begroting op te nemen ten laste van de vrije ruimte."

De begroting die bedoeld wordt, is uiteraard die voor het jaar 2007.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Wij zullen met de gewijzigde motie instemmen. Het amendement vinden wij in ieder geval een tekstuele verbetering van de oorspronkelijke tekst, want nu is er, als er een knelpunt ontstaat, nog enige ruimte voor de aanleg van een fietspad. Wij zullen voor het amendement stemmen.

De heer SMIDT: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD is sowieso voorstander van de sociaal-economische vitalisering van het platteland en in dat opzicht stond wij al positief tegenover de motie. Maar wat er voor het bedrag van € 500.000,-- geleverd zou moeten worden, was en is in de motie wat vaag gebleven.

Wij stemmen wel met de gewijzigde motie in, omdat de extra bijdrage nu voor een jaar geldt, maar zijn wel reuze benieuwd naar de voorstellen die aan dit bedrag komen te hangen. Het amendement zullen wij niet steunen. Het antwoord van de gedeputeerde vonden wij voldoende geruststellend. Er is een fietspadenplan voor de uitvoering waarvan de verantwoordelijkheden zijn verdeeld en er moet eerst maar een volgens die verantwoordelijkheden worden gewerkt alvorens er binnen het ILG extra ruimte beschikbaar wordt gesteld.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Met betrekking tot het amendement delen wij de mening van de VVD. Wij denken dat een aantal zaken goed geregeld is en dat het amendement op zich niet veel toevoegt.

Ik ben blij dat de fracties elkaar hebben kunnen vinden op een tekstwijziging van de motie en de PvdA zal de gewijzigde motie steunen.

Wij wensen het college heel veel succes bij het voortvarend aan de slag gaan met de uitvoering van het pJMP en wanneer mocht blijken dat er toch nog meer geld nodig is, zullen wij er op termijn graag opnieuw een discussie over voeren.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. De fractie van GroenLinks is voor de motie, nu de extra bijdrage beperkt is tot een jaar.

Wij zullen tegen het amendement stemmen, omdat de gedeputeerde ons ervan overtuigd heeft dat het beleid aansluit bij het Fietspadenplan.

De beraadslaging wordt gesloten.

In stemming komt amendement A1.

Amendement A1 wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fracties van CDA, D66, ChristenUnie, OPD en ALD vóór aanvaarding van het amendement hebben gestemd, doch de fracties van VVD, GroenLinks en PvdA daartegen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

In stemming komt de gewijzigde motie M1.

De gewijzigde motie M1 wordt met algemene stemmen aangenomen.

2. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 6 november 2006, kenmerk 44/5.5/2006012563, Overdracht N34

(statenstuk 2006-267)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Omgevingsbeleid van 6 december 2006.

De heer BOSSINA: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering hebben wij al laten blijken te kunnen instemmen met dit voorstel van GS. Alleen, wij willen er wel iets aan toevoegen. Wij willen namelijk komend jaar de verdubbeling van het wegvak Holsloot-grens Overijssel aan de orde stellen. Wij hebben hiervoor een aantal goede argumenten.

In de commissievergadering hebben wij hiervoor echter geen welwillend oor gevonden en daarom proberen wij het met een nieuwe onderbouwing en wie weet, dat het college er dan iets anders tegen aan gaat kijken.

De N34 is een cruciale verbinding in de relatie met de regio Twente. Er is in toenemende mate sprake van economisch, sociaal en maatschappelijk verkeer tussen de regio Coevorden-Emmen en de regio Twente. Tal van Twentse bedrijven vestigen zich in verband met de beschikbaarheid van industrie- en bedrijventerreinen op dit moment in Coevorden of Emmen. Het gaat veelal om logistiek georiënteerde bedrijven. Recente voorbeelden zijn Nijhof Wassink en Wildkamp. Het laatstgenoemde bedrijf heeft inmiddels 31 ha aangekocht voor bedrijfsactiviteiten in Coevorden.

De verdubbeling van de N34 draagt bij aan een betere ontsluiting van het grensoverschrijdende bedrijventerrein Europark. Het Europark komt hiermee dichterbij de autosnelwegen A37 en A31 te liggen. Verdubbeling van het genoemde wegvak kan noodzakelijk zijn om de toenemende goederenstroom naar en van het Europark te kunnen blijven "handlen".

Met de ingebruikneming van de containerrail terminal Euroterminal 2 op het Europark in september 2007 gaat de overslagcapaciteit van containers van 1 miljoen ton naar 2,5 miljoen ton per jaar. Dat betekent bij volledige capaciteit en vervoer over de weg 125.000 vrachtwagens. Een deel daarvan - welk deel kunnen wij natuurlijk niet zeggen - zal terechtkomen op de N34 en zorgt daar voor extra druk.

De reactie van het college in de commissie op ons voorstel om de N34 nu aan de orde stellen, was terughoudend. Immers, onderzoek, plannen maken, het goedgekeurd krijgen van die plannen, de financiering regelen, hoeveel tijd kost dat wel niet? Zeker tien tot 15 jaar. Als wij aan de slag gaan op het moment dat de problemen manifest zijn, zijn wij al te laat.

Wij vragen het college daarom nogmaals volgend jaar een verkennend onderzoek te laten doen naar de verdubbeling van de N34 tussen Holsloot en de grens met Overijssel en daarbij ook in overleg te gaan met de collega's in Overijssel, waarna een groot project kan ontstaan. Misschien kan in dit onderzoek ook nog een alternatief worden meegenomen in de vorm van drie stroken. Sommige statenfracties voelen niet voor een vierbaansweg. Als blijkt dat een weg met drie stroken adequaat en veilig is dan is die variant voor ons bespreekbaar.

De heer LANGENKAMP: Voorzitter. In het dictum van de al verspreide motie is nadrukkelijk sprake van een wegverdubbeling. Het woord "verdubbeling" staat zelfs in de titel.

De VOORZITTER: Voor de goede orde: de motie is nog niet ingediend. Voor erover gesproken kan worden, moet de motie eerst ingediend zijn.

De heer BOSSINA: Ik wacht het antwoord van het college af en op basis van dat antwoord zal ik in tweede termijn eventueel de motie indienen. Als dit gebeurt, zal ik de vraag van de heer Langenkamp ook beantwoorden.

De heer PETERS: Mijnheer de voorzitter. Aan de orde is de overdracht van het Drentse deel van de N34 en wat het CDA betreft is er sprake van een heel goede deal. Mijn fractie kan dan ook met de overeenkomst instemmen.

Punt van zorg voor ons is wel dat verkeersveiligheidsmaatregelen niet vergoed worden, terwijl juist de verkeersveiligheid op die weg ons grote zorgen baart. Er zou dan ook een uitgebreide analyse aan de basis moeten liggen van de nog te nemen veiligheidsmaatregelen.

Ik ben ook blij dat de gedeputeerde in de commissie heeft opgemerkt dat hij een vierbaansweg als oplossing voor een eventueel onveilige situatie niet meer uitsluit.

Ik wil ten slotte nog aandacht vragen voor de verkeersmaatregelen die genomen gaan worden als de weg wordt aangepakt. De bereikbaarheid van omwonenden en bedrijven en vooral die van de toeristische sector in de zomer baart grote zorgen. Wij vragen daar aandacht voor.

Zijn er al plannen om een ruimtelijke verkenning uit te voeren over de N34?

De heer SLAGTER: Mijnheer de voorzitter. De overdracht van de N34 van het Rijk naar de provincie steunen wij van harte. Beter een voortvarende aanpak op redelijk korte termijn dan te moeten wachten tot 2020.

De discussie concentreert zich echter op de toekomst. Is de N34 als 100 km-weg straks in staat de toename aan verkeer te verwerken, is de verkeersveiligheid voldoende gewaarborgd, vermindert de bereikbaarheid van Zuidoost-Drenthe door de toename van verkeersknelpunten zodanig dat de economische ontwikkeling daar hinder van ondervindt? Wij zullen daar toch in alle redelijkheid naar moeten kijken.

Het traject tussen De Punt en Holsloot is het kwetsbare deel van de weg, het is namelijk gelegen op De Hondsrug. Een intensivering van het openbaar vervoer zal verlichting moeten brengen en hopelijk zullen de alternatieven, de Frieslandroute en de weg Emmen-Stadskanaal, ook voor een vlottere doorstroming zorgen.

Onze voorgenomen ambities met betrekking tot dit deeltraject zijn beperkt. De N34 moet geen alternatief worden voor de A28.

Het deel vanaf Holsloot richting Coevorden en dan verder Overijssel in heeft een relatie met de economische ontwikkeling in Zuidoost-Drenthe. Maar dit deel van de weg ligt in een wat minder kwetsbare omgeving. Hier is de vierbaansoptie een redelijke variant, maar dit betekent voor mijn fractie niet dat die route dan direct maar gekozen moet worden. Wij pleiten eerst voor een grondige verkenning met betrekking tot de werkelijke verkeerstoename en dan gemeten over een langere periode, de relatie met de economische ontwikkeling van de regio, de nodige maatregelen om tot een verantwoorde landschappelijke inpassing te komen en de verdere afwikkeling richting Overijssel.

Toch zijn wij van mening dat dit wij dit onderzoek niet te ver voor ons uit moeten schuiven.

Als uit dit onderzoek naar voren komt dat er op termijn, zeg in 2020, doorstroomproblemen ontstaan dan moeten er tijdig plannen ontwikkeld worden, want uit ervaring weten wij dat er tussen planning en uitvoering van infrastructurele werken heel veel tijd zit.

Daarom zijn wij van plan de motie, die wij dus nog niet kennen, te steunen.

De VOORZITTER: Nou, die opmerking is op het randje.

De heer LANTING: Mijnheer de voorzitter. In de Statencommissie Omgevingsbeleid hebben wij al aangegeven dat wij de overdracht van de N34 graag willen gebruiken om die weg op te waarderen tot een vierbaans snelweg. De redenen hiervoor zijn de economie, de bereikbaarheid en de verkeersveiligheid. De aangekondigde motie vinden wij heel sympathiek en als die motie wordt ingediend, zullen wij haar steunen.

Ik wil hierover nog wel twee opmerkingen maken.

Het groen ligt ons ook na aan het hart en daarom dringen wij erop aan bij het plannen van de verdubbeling ook te kijken naar de ecologie en de verbindingen. De bevolking in de dorpen zal via een dorpsomgevingsplan bij de plannen moeten worden betrokken.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Wat is er gemakkelijker dan om bij gelegenheid van de afronding van zo'n mooi project, dat tot grote voordelen voor deze provincie leidt, een onderzoekje naar verdubbeling van de weg toe te zeggen. Immers, baat het niet dan schaadt het niet. Maar zo zit deze gedeputeerde niet in elkaar, want een onderzoek kost geld en we moeten echt met de voeten op de grond blijven.

Voorzitter. Bij het stellen van de vraag of wij met het zuidoostelijke deel van die weg niet iets moeten doen, is ook in de commissievergadering gerefereerd aan de Netwerkanalyse Zuid-Drenthe. Die netwerkanalyse is in meer of mindere mate al een deel van de ruimtelijke verkenning, het andere deel van de ruimtelijke verkenning heeft al in het midden van de jaren negentig plaatsgevonden toen wij een convenant sloten met Verkeer en Waterstaat over de functie van de weg, waarbij de relatie tot de omgeving, de relatie tot het onderliggende wegennet en de relatie tot de leefbaarheid van het platteland aan de orde zijn geweest.

De ruimtelijke ontwikkeling van De Hondsrug ligt gelukkig veilig verankerd in ons POP, dus is er wat mij betreft op dit moment geen aanleiding om een heel bijzondere ruimtelijke verkenning te starten.

Wij zullen wel op deelgebieden verder moeten kijken en dan richt de aandacht zich met name op het zuidelijke deel waar nog van alles en nog wat moet gebeuren in relatie tot de EHS, in relatie tot de doorsnijding van het landgoed dat daar ligt, in relatie tot de economische ontwikkeling van bedrijventerreinen maar ook in relatie tot de functie van de spoorverbinding Zwolle-Emmen en de effecten van een verbetering daarvan.

In het zuidelijke deel moet dus veel gebeuren en daarvoor is al een behoorlijke hoeveelheid geld bij elkaar gebracht. Wij zullen er wel in slagen de verkeersveiligheid te verhogen en de doorstroming te bevorderen. Moet er op korte en middellange termijn dan nog meer gebeuren dan het creëren van een 100 km-stroomweg? Het antwoord is:

"Nee."

Uit de netwerkanalyse blijkt dat als alle bedrijvigheid in de omgeving van Coevorden die wij daar wensen, werkelijk tot stand komt, er mogelijk na 2020 knelpunten ontstaan. Verdubbeling van een weg vanuit de overweging dat het verkeer dan beter doorstroomt, is pas aan de orde bij verkeersintensiteiten van 24.000 à 25.000 voertuigen. Of die intensiteit ooit op dat wegvak wordt bereikt, is volstrekt afhankelijk van de ontwikkelingen die daar feitelijk plaatsvinden. Die ontwikkelingen hebben weer een relatie met onder andere het onderliggende wegennet en het openbaar vervoer.

Voor aan een feitelijke discussie over verdubbeling kan worden begonnen, moeten wij de komende jaren eerst meten. En daarvoor hebben wij de komende jaren echt nog wel de tijd, want wanneer wij spreken over mogelijke knelpunten na 2020 dan gaat het over de tijd die vier tot vijf collegeperiodes verder ligt. En daar willen de huidige staten dan een meer gericht onderzoek naar doen dan er nu al met de netwerkanalyse ligt? Die netwerkanalyse is heel helder en voor de feitelijke maatregelen wordt op dit moment al een ontwikkelingsplan gemaakt.

Het is absoluut onmogelijk en ook niet verstandig om naar de situatie die zoveel collegeperiodes verder ligt, nu al onderzoek te doen. Ik geef de staten ook op een briefje dat de uitkomsten van een onderzoek dat nu wordt uitgevoerd - het onderzoek kost geld en inzet en dat gaat allemaal ten koste van andere dingen - tegen de tijd dat echt gediscussieerd moet worden over een mogelijke verdubbeling al vele malen achterhaald zullen zijn. Iedere procedure zal dan helemaal opnieuw doorlopen moeten worden. Het is ook absoluut niet zo dat van een dergelijk onderzoek de suggestie uitgaat dat wij een plan tot verdubbeling een hogere prioriteit geven, want wij hebben de financiën er niet voor en bovendien zal zo'n plan moeten worden meegenomen in een integraal investeringsprogramma voor de sector verkeer en vervoer voor de komende periode. De staten krijgen op dit terrein nog genoeg op hun bordje en zij zullen dan de afweging moeten maken waar als het gaat om de bevordering van de economie, doorstroming en bereikbaarheid, investeren het meest effectief is en waar die investering de meeste rendement oplevert voor de verkeersveiligheid, want ook de verkeersveiligheid kan een doorslaggevend punt zijn.

Op dit moment is op het wegvak dat door de staten vooral is genoemd de slachtofferratio - het aantal slachtoffers per miljoen kilometers - 0,12. Op het stuk Gieten-Eext is die ratio 0,21. De ratio 0,12 is op een fractie na gelijk aan die op het stuk dat al wel verdubbeld is. Dus ook vanuit het oogpunt van ver-

keersveiligheid is er geen enkele reden om op dit moment dat project te prioriteren boven een aantal andere projecten.

Kortom, er is een scala aan redenen waarom de staten het voorstel van de fractie van de VVD niet moeten omarmen.

Bij de ontwikkeling van het stuk waarmee we straks aan de slag gaan, wordt samengewerkt met Coevorden, Hardenberg en Overijssel. Daarbij worden meegenomen alle effecten voor de EHS, alle faunamaatregelen die nodig zullen zijn, waaronder de doorsnijding van de Groote Scheere en alle recreatieve routes en alles wat daar gebeurt, zal zodanig geschieden dat het geen belemmering betekent voor een eventuele verdubbeling op de lange termijn.

Als in de netwerkanalyse staat dat daar een onderzoek naar moet komen, wordt natuurlijk niet een onderzoek bedoeld naar het 100 km-traject, maar wordt bedoeld op een mogelijk onderzoek op de lange termijn. Maar dan gaat het eerder om 2015 dan om 2007.

Voorzitter. Met alle goede bedoelingen moet ik de staten afraden voor die verdubbeling een nader pleidooi te voeren.

Laten wij zo snel mogelijk aan de slag gaan met de dingen die de komende jaren echt op ons bordje komen te liggen en die zich op een goede manier verhouden tot de bereikbaarheidsproblemen en de verkeersveiligheidsproblemen op die weg.

TWEEDE TERMIJN

De heer BOSSINA: Mijnheer de voorzitter. Deze reactie van het college komt niet als een verrassing, want die ligt in het verlengde van wat de gedeputeerde in de commissie naar voren heeft gebracht. Wij delen alleen zijn conclusie niet helemaal. Wij vrezen dat wij straks achterhaald worden door de feitelijkheden in dit gebied. Er zijn ontwikkelingen aan de gang - en de gedeputeerde kan wel zeggen dat die allemaal zijn meegenomen, maar het gaat snel in deze regio - op de uitwerking waarvan wij moeten anticiperen.

Ik ben blij dat de gedeputeerde aangeeft dat er een heleboel gebeurt, maar ik wil toch graag onze motie indienen.

De VOORZITTER: Ik weet als geen ander dat de indiener van een motie deze dient voor te lezen, maar gelet op de lengte van de motie wil ik met toestemming van de staten de heer Bossina van die plicht ontslaan.

Bovendien hebben de staten de motie reeds in hun bezit.

De heer BOSSINA: Dit is niet de motie die al bekend was.

De VOORZITTER: De mij nu overhandigde motie maakt vanaf nu deel uit van de beraadslaging; voor vermenigvuldiging en verspreiding zal worden zorggedragen.

Motie M2

Provinciale staten van Drenthe in vergadering bijeen op 20 december 2006

Overwegende dat:

De ontwikkeling van Zuidoost-Drenthe een voortdurende zorg is voor deze staten en dat de overdracht van de N34 van het Rijk naar de provincie nieuwe mogelijkheden biedt. Na de aanpak van de Oost-West verbindingen en de verdubbeling van de A37 is het van groot belang voor de ontwikkeling van dit gebied dat de verdubbeling van de N34 op het traject Holsloot-grens Overijssel wordt voorbereid. Vooral voor de economische ontwikkeling van Zuidoost-Drenthe is een goede ontsluiting op de verschillende assen van groot belang.

In de visie stedelijke ontwikkeling in Drenthe, die het stedenbouwkundig bureau HKB op 8 december presenteerde, wordt gewezen op de economische samenhang tussen Emmen-Coevorden met het aan-

sluitende Overijsselse gebied. In de Netwerkanalyse Zuid Drenthe wordt voorts vastgesteld dat de capaciteit van de N34 tussen Holsloot en Coevorden steeds meer een knelpunt gaat opleveren. Daarbij moet worden bedacht, dat de N34 al een barrière vormt voor de bereikbaarheid van de regio Zuidoost-Drenthe, omdat de beoogde reistijd van minder dan 30 minuten voor onder meer Hardenberg naar Emmen niet wordt gehaald.

In de Netwerkanalyse wordt een studie aangekondigd naar een mogelijke verdubbeling van de N34 na 2020. Gezien het hiervoor geschetste economische belang en de toenemende beperkingen van het huidige wegvak vindt de VVD, dat er nu geanticipeerd moet worden op de verdubbeling van dit traject. Dat zal problemen in de toekomst voorkomen en daardoor zal deze regio weer optimaal kunnen profiteren van zijn economische mogelijkheden.

Verzoeken het college

Een verkennend onderzoek op te starten naar een wegverdubbeling van de N34 tussen Holsloot en Coevorden met een vervolg richting Hardenberg. Het lijkt de staten wenselijk dit onderzoek samen met de provincie Overijssel uit te voeren. De positie van de EHS, de landschappelijke inpassing en de noodzakelijke faunamaatregelen moeten van begin af aan in het onderzoek meegenomen worden. De staten gaan ervan uit dat dit onderzoek eind 2007 is afgerond.

En gaan over tot de orde van de dag.

De heer BOSSINA: Ik wil nog even ingaan op de vraag van de heer Kuiper. De voorkeur van de ondertekenaars van de motie gaat uit veiligheidsoverwegingen uit naar een vierstrooksweg. Het wordt allemaal wat onduidelijk als de weg op de Hondsrug tweestrooks is, bij Emmen vierstrooks en vervolgens na Holsloot driestrooks. Die onduidelijkheid is niet in het belang van de verkeersveiligheid. Maar wij vragen om een onderzoek en als uit dat onderzoek blijkt dat een driestrooksweg adequaat, veilig en bovendien goedkoper is dan is daar met ons best over te praten.

De heer SLAGTER: Mijnheer de voorzitter. De eerste termijn van de gedeputeerde heeft mij wel aan het denken gezet. De kern van de zaak is dat tijdig geanticipeerd wordt op de situatie die in de Netwerkanalyse wordt voorzien. Het verschil van mening gaat over op welk moment daarop dan een onderzoek moet worden losgelaten. De ondertekenaars van de motie willen daar nu al mee beginnen, terwijl de gedeputeerde dit te vroeg vindt. Het lijkt mij verstandig dit onderzoek al op korte termijn te doen en daarom zal mijn fractie de motie steunen.

De heer HAAR: Mijnheer de voorzitter. Nu de motie toch is ingediend, wil ik daar wel wat over zeggen. Wij kunnen ons niet helemaal aan de indruk onttrekken dat er in het zicht van de verkiezingen wat extra gas gegeven wordt en dat er ook een beetje kort door de bocht wordt gereden. Want de motie beoogt iets - de gedeputeerde, die een constante maar wel redelijk hoge snelheid heeft, zei het ook al - waarvan de wenselijkheid en de noodzaak nog niet eens aangetoond zijn. Wat de heer Bossina daarover heeft gezegd, is ook gebaseerd op allerlei aannames. Daar willen wij in dit stadium nog niet in meegaan. Wij willen graag een onderzoek wanneer nut en noodzaak daarvan aangetoond zijn. Wanneer het dictum van de motie zo geformuleerd zou zijn dat die begon met de zin "Een verkennend onderzoek op te starten naar de wenselijkheid van een wegverdubbeling..." dan zouden wij daarin mee kunnen gaan, maar de motie in huidige vorm zullen wij niet steunen.

De heer KUIPER: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn tegen deze motie. In de motie wordt de sociaaleconomische ontwikkeling gebruikt als onderbouwing voor de verdubbeling van dit stuk weg en wij vinden dat de noodzaak daarvan niet is aangetoond. De EHS wordt verder wel genoemd maar de landschappelijke ontwikkeling niet en het allerbelangrijkste voor ons is dat in de motie de veiligheid en de doorstroming niet zijn genoemd, maar dat alleen gerept wordt over de verdubbeling, terwijl de heer Bossina in zijn bijdrage ook de driestrooksvariant heeft genoemd. Dat zijn de redenen waarom wij tegen de motie zijn.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie vindt de argumenten van de gedeputeerde om het onderzoek nu niet uit te voeren, overtuigend: de situatie kan immers over tien jaar wel heel anders zijn. Verder is het element verkeersveiligheid voor de heer Bossina geen argument om voor de verdubbeling te pleiten.

Al met al komen wij tot de conclusie dat wij deze motie niet moeten steunen.

De VOORZITTER: Ik heb zojuist bij de heer Bossina geverifieerd dat de al eerder rondgedeelde motie dezelfde tekst bevat als die welke hij zojuist bij mij heeft ingeleverd.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Er is gewoon meer dan voldoende onderzoek gedaan, zowel deelonderzoeken in het verleden als recent, welke onderzoeken zijn samengevat in de Netwerkanalyse Zuid-Drenthe. Er is geen enkele aanleiding om op dit moment nader onderzoek te doen. Dat is volstrekt overbodig en geldweggooierij. Als de staten toch bij een nieuw onderzoek persisteren dan zal het college daar met belangstelling kennis van nemen en zal het de motie toevoegen aan het overdrachtsdossier voor het volgende college, want dit college wil alleen geld en energie steken in zaken die echt nuttig zijn en die deze collegeperiode nog afgemaakt moeten worden.

De heer BOSSINA: Als de gedeputeerde al het in de motie genoemde materiaal aan ons ter beschikking stelt, kunnen we misschien een korte klap maken.

Wij handhaven de motie.

De heer SLAGTER: Voorzitter. Ik verzoek u de vergadering te schorsen.

De VOORZITTER: Ik voldoe aan dat verzoek en schors de vergadering.

(Schorsing van 16.09 tot 16.22 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en ik geef het woord aan de heer Bossina.

De heer BOSSINA: Mijnheer de voorzitter. Mijn fractie heeft overleg gevoerd met de medeondertekenaars van de motie en dat overleg heeft tot het volgende geleid. Wij stellen voor de motie aan te houden en in de eerstvolgende commissievergadering op dit onderwerp terug te komen. In de tussentijd zullen wij proberen boven water te krijgen welke informatie nu werkelijk voorhanden is. Wij vertrouwen erop dat de gedeputeerde hieraan mee zal werken. De gedeputeerde zegt dat alles wat wij moeten weten, er is en dat moeten wij dan maar op tafel krijgen en op basis daarvan in de commissie een discussie voeren.

De VOORZITTER: Aangezien de motie is ingetrokken, wordt zij van de agenda afgevoerd.

De beraadslaging wordt gesloten.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

3. Rapport Noordelijke Rekenkamer Vraaggericht jeugdzorgaanbod in Drenthe

inclusief de brief van het college van gedeputeerde staten van 16 november 2006, kenmerk 46/5.4/2006010905: Reactie op het Rapport van de Noordelijke Rekenkamer over Jeugdzorg

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 29 november 2006.

De heer OVING: Mijnheer de voorzitter. Het aan de orde zijnde rapport van de Noordelijke Rekenkamer had eigenlijk ook wel een A-stuk kunnen zijn, misschien had het dit ook wel moeten zijn. Toch wil ik er wel iets over zeggen.

De fractie van het CDA vond het rapport te moeite waard om te lezen en vindt het de moeite waard om naar de inhoud ervan te handelen.

Op dit moment ben ik niet van plan er verder over te discussiëren, dit hebben wij al genoegzaam gedaan in de commissievergadering van 29 november.

Ik vind het belangrijk dat de Rekenkamer namens ons dit rapport heeft uitgebracht en als zodanig vind ik het belangrijk dat het toch de B-status heeft gekregen.

De Rekenkamer heeft haar werk prima gedaan en het is nu aan het college om via de in het rapport genoemde programmalijnen de aanbevelingen uit te voeren.

De VOORZITTER: Ik wens u geluk met uw maidenspeech. Als het een A-stuk was geweest, zou ik dit nu niet hebben kunnen doen.

Mevrouw SMITH: Mijnheer de voorzitter. Door de aanvaring tussen de heer Doek en mevrouw Haarsma was de commissievergadering wel bijzonder. Sinterklaas vond het allemaal ook wat ongemakkelijk. Gelukkig is het verschil van mening tussen mevrouw Haarsma en de Rekenkamer inmiddels uitgesproken, maar laten wij hierbij niet vergeten dat de Rekenkamer een onafhankelijk instituut is, ingesteld door PS.

Het rapport geeft een uitgebreid verslag van de jeugdzorg in onze provincie en is het lezen zeer de moeite waard.

De sturing vanuit de provincie was in 2005 niet effectief, maar dat punt is inmiddels zo goed aangepakt, dat de effecten ervan nu al zichtbaar zijn.

De gedeputeerde heeft beloofd dat er begin 2007 geen wachtlijsten meer zullen zijn. Aan die belofte zullen wij mevrouw Haarsma houden.

Veel maatregelen die zijn ingezet om de knelpunten van 2005 aan te pakken, worden positief door ons beoordeeld. Die maatregelen zullen ook zeker tot verbetering leiden. Dat doen zij ook nu al, want in het uitvoeringsprogramma 2007 is de concretisering van een aantal voorgenomen maatregelen al terug te vinden.

Twee zaken zijn nog van belang: het passeren van het Bureau Jeugdzorg door de huisartsen - overleg moet ertoe leiden dat dit anders wordt - en de inzet van de deskundigheid van het Bureau Jeugdzorg bij het lokaal preventief jeugdbeleid. Ook daar kan extra inzet op worden gepleegd.

Het is wel wellicht een goede suggestie om het Onderzoeksbureau CWZ te vragen om op de punten waarnaar de Rekenkamer geen onderzoek heeft gedaan, bijvoorbeeld de afstemming tussen lokaal en provinciaal jeugdzorgbeleid de flexibele inzet in te zetten. Wij zullen die suggestie aan de klankbordgroep doorgeven.

Wij vinden het wel kwalijk dat de Rekenkamer niet kan traceren uit welke bronnen de eigen provinciale middelen komen. Vermoedelijk komen ze uit het bedrag van €21 miljoen dat wij dit jaar extra uitgeven voor de uitvoering van het collegeprogramma.

Mevrouw HAARSMA: Mijnheer de voorzitter. Volgens mij heb ik voldoende woorden gewijd aan het rapport van de Rekenkamer. Het lijkt mij niet nodig daar iets aan toe te voegen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de staten instemmen met deze stukken.

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van Drenthe van 2 november 2006, kenmerk 45/5.2/20060112852, Ontwerponderzoeksprogramma 2007/2008 OCWZ

(statenstuk 2006-258)

5. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 25 oktober 2006, kenmerk 42/4.2/2006011549, Benoeming leden Adviescommissie voor de Fysieke Leefomgeving Drenthe (AFLO)

(statenstuk 2006-260) Herzien

met de brief van 7 december 2006, kenmerk 2006014759 over gewijzigd ontwerpbesluit statenstuk 2006-260

6. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 1 november 2006, kenmerk 44/5.15/2006012569, Wijziging Verordening nazorgheffing stortplaatsen provincie Drenthe

(statenstuk 2006-263)

7. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 1 november 2006, kenmerk 44/5.6/2006012562, Vaststelling tweede wijzigingstranche Provinciale omgevingsverordening Drenthe

(statenstuk 2006-264)

8. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 1 november 2006, kenmerk 44/5.22/2006012574, Wijziging legesverordening provincie Drenthe 1998

(statenstuk 2006-262)

9. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 1 november 2006, kenmerk 44/5.23/2006012575, Evaluatie gedragscode integriteit CvdK, GS en PS

(statenstuk 2006-261)

10. Het voorstel van het Presidium van provinciale staten van Drenthe van 13 november 2006, kenmerk 2006012870, Vaststelling fractievergoedingen 2005

(statenstuk 2006-265)

11. Het voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 8 november 2006, kenmerk 45/5.2/2006012852, 9^e wijziging Begroting 2006

(statenstuk 2006-268)

en de op deze punten betrekking hebbende verslagen van de vergaderingen van de Statencommissies Cultuur en Welzijn (29 november 2006), Omgevingsbeleid (6 december 2006) en Bestuur, Financiën en Economie (13 december 2006)

12. Voorstel van het college van gedeputeerde staten van 6 december 2006, kenmerk 49/5.17/2006014664, Manifest De stem van het Noorden

13. Voorstel van het college van gedeputeerde staten van Drenthe van 29 november 2006, kenmerk 48/5.6/2006013975, Wijziging jaarprogramma Kompas 2006

en de op deze punten betrekking hebbende conceptverslagen van de vergadering van het algemeen bestuur van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland d.d. 14 november 2006 en van de gezamenlijke statenvergadering van de drie noordelijke provincies d.d. 28 november 2006.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

14. Interpellatie

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. De vuilverbrander, het is een onderwerp dat emoties oproept, heb ik gemerkt.

Ik wil beginnen met een procedurele opmerking. Wij hadden ons voorgenomen vragen te stellen, maar in het weekend hebben wij daar nog eens over nagedacht en toch maar besloten om een interpellatie aan te vragen. Nu bleek dat GroenLinks ook al op de gedachte was gekomen om vragen te stellen en die fractie zal nu naar aanleiding van mijn verhaal haar vragen als opmerkingen naar voren brengen. Mijnheer de voorzitter. Wij waren niet blij verrast toen wij hoorden van de plannen om in Wijster nog twee afvalverbrandingsovens te bouwen, te meer daar in het verleden, bij de opening van het huidige complex, de toenmalig gedeputeerde Lange plechtig verklaarde dat dit het was en dat er geen uitbreidingen meer zouden komen. Burgers willen op zo'n uitspraak kunnen vertrouwen.

Ik wil het college een aantal vragen stellen over hoe het tegen de plannen aankijkt en of het hierover de visie van de PvdA deelt.

Voorzitter. Het imago van Drenthe is rust, ruimte, groen en schone lucht. Daar gaan we allemaal voor, daarop zetten wij ons beleid in en wij zijn voortdurend bezig die kwaliteiten te versterken en alles te bestrijden wat hiermee in tegenspraak is. We formuleren vele doeleinden van beleid en handhaven die met ferme doch strenge hand. Maar hoe handhaaf je nu een imago, dat is eigenlijk de centrale vraag. Is het niet dat er nu een beetje sprake is van dweilen met de kraan open? Is de bouw van een dergelijke vuilverbrandingscentrale er niet de oorzaak van dat de kosten voor allerlei instanties zullen toenemen en wie betaalt dan de rekening?

Voor de PvdA is het duidelijk: deze uitbreiding tot een in grootte zesde ter wereld past niet in het doel dat wij met Drenthe hebben en mijn vraag is of het college het daarmee eens is.

Waarom moet de vuilverbrander eigenlijk vergroot worden? Met de bestaande verbrander komen wij keurig de taakstelling voor Drenthe en voor de rest van Nederland na; zo is het ook ooit afgesproken. Uitvoering van de nieuwe plannen betekent dus eigenlijk dat wij een centrale bouwen voor het Duitse afval dat verbrand moet worden en nergens anders voor. Daar kunnen wij gewoon niet voor zijn.

Waarom wordt die centrale dan gebouwd? Wij kunnen geen andere reden bedenken dan dat dit alleen voor het geld gebeurt. Substantieel levert een extra verbrander ook geen werkgelegenheid op en de restwarmte gaat gewoon de lucht in, net alsof het met alle klimaatveranderingen al niet warm genoeg is in dit land.

Met maatschappelijk ondernemen, een term die ook door Essent zelf wordt gebruikt, heeft het volgens mij ook niet zoveel te maken. En dat lijkt mij ook een duidelijke boodschap aan gemeenten en andere aandeelhouders.

Bij het spreken over capaciteit gaat het altijd over te weinig of te veel en ik constateer dat wij in de toekomst gewoon te maken krijgen met te veel capaciteit. Dus waarom zou er dan gebouwd moeten worden en waarom dan juist in Drenthe? Als een bedrijf dan toch moet bouwen, laat het dit dan ergens in Delfzijl doen, waar ook nog iets met de restwarmte kan worden gedaan.

Onze conclusie is dat wij alles moeten doen om dit initiatief van Essent tegen te houden. Het zou heel raar zijn om, wanneer als wij met elkaar tegen zijn, veel energie te steken in allerlei discussies over hoe het dan moet. Wij moeten nu gewoon onze energie steken in het verhinderen van de uitvoering van de plannen. En dat heeft soms resultaat: ik wijs op de afvalcentrale in Meppel die er ook niet is gekomen. Mijnheer de voorzitter. Wij zijn ervan overtuigd dat, mochten er definitieve plannen komen, wordt uitgegaan van de best beschikbare technieken; daar zal het college zeker wel voor zorgen. En de eventuele nadelige gevolgen - ik neem aan dat die er zeker zijn - zullen niet direct met het oog waarneembaar zijn.

Ik wil over twee citaten uit het POP een paar vragen stellen.

Het eerste citaat heeft betrekking op transportbewegingen en luidt: "Het aantal transportbewegingen is reeds gereguleerd via de vastgestelde geluidszone rond het totale terrein, met inbegrip van het terrein waarop Essent Milieu Wijster is gevestigd. Deze geluidszone is mede gebaseerd op een maximum aantal transportbewegingen en voorkomt zo een grote groei van het aantal verkeersbewegingen."

Het is natuurlijk interessant wat met "een grote groei" wordt bedoeld. Het gaat om 3.240 ton extra per dag, dat zijn 100 vrachtwagens.

Het tweede citaat gaat over de omgeving. "De mogelijkheden tot verandering en/of uitbreiding van de bestaande vestiging zijn mede afhankelijk van de effecten op de directe omgeving. Het uitgangspunt is dat de aanwezige waarden in het stroomdal van het Oude Diep niet worden aangetast."

Dit citaat roept een aantal vragen op over de effecten die het plan van Essent heeft voor de omliggende natuurgebieden: veel EHS, het Nationaal Park Dwingelderveld en het Mantingeveld, in totaliteit een heel groen gebied. Daarbij komt nog dat in deze omgeving ook landbouw wordt bedreven. Wat kunnen de effecten voor de grondgebonden landbouw zijn van een bepaalde hoeveelheid ammoniakuitstoot? Kan dit betekenen dat de landbouw in dit gebied op slot wordt gezet?

Voorzitter. We hebben een tijdje geleden uitvoerig gediscussieerd over in mijn ogen discutabele plannen van de EVI-Coevorden om op de grens een centrale te bouwen. Het resultaat van veel verzet van burgers, organisaties en regelgeving is dat er geen centrale aan de Nederlandse kant van de grens is gebouwd, maar dat er nog wel plannen zijn voor de bouw ervan aan de Duitse kant. Wij hebben hierover meermalen onze ongerustheid laten blijken en ook bij de vaststelling van het POP is die ongerustheid meermalen naar voren gebracht. D66 heeft toen een amendement ingediend, waarvan de strekking was dat we in de toekomst geen milieubelastende bedrijvigheid meer willen hebben. En nu ligt er zo'n plan. Wat doen wij nu?

Het lijkt ons goed in ieder geval te onderzoeken - en daar zijn wij nog op tijd mee - of het niet mogelijk is om, vooruitlopend op de uitwerking van het amendement, een soort van moratorium af te spreken en duidelijk te maken dat wij voorlopig niet met de plannen bezig gaan. Wij willen voorkomen dat wij in onomkeerbare processen terecht komen. Met moratoria is inmiddels in Den Haag al wat ervaring opgedaan, dus als wij zo'n moratorium willen dan moet dan kunnen.

Wij horen graag van het college of het bereid is te onderzoeken of er mogelijkheden voor een moratorium zijn. En ik wijs er nogmaals op: iets wat kan, hoeven wij nog niet te willen. En mocht het zijn dat het POP de ruimte biedt voor dit plan van Essent, zoals sommigen zeggen, dan kunnen wij toch nog zeggen het niet te willen. Hetzelfde geldt voor activiteiten om iets, en dat iets is dan radioactief afval, in de Drentse ondergrond op te bergen. Ook dat willen we niet en daar houden we aan vast.

Ik vraag het college dus in te stemmen met onze uitspraak dat deze plannen gelet op het imago van Drenthe onwenselijk zijn, ik vraag het college antwoord te geven op de vraag of de extra transportbewegingen en de gevolgen voor natuur en landbouw een rol kunnen spelen bij de verhindering van uitvoering van deze plannen, ik vraag het college de vraag te beantwoorden of het met ons van mening is dat deze plannen contrair zijn aan maatschappelijk ondernemen - een bevestigend antwoord is een signaal aan de gemeenten - en ik vraag het college de vraag te beantwoorden of een moratorium mogelijk is. Ik ben benieuwd naar de antwoorden van het college, maar ik ben ook heel benieuwd naar de reacties van de staten.

De reactie van het college kan aanleiding zijn om een motie in te dienen, maar misschien is die reactie wel zodanig dat een motie niet nodig is.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan mevrouw Klip. Daarna krijgt de heer Hornstra de gelegenheid voor een reactie en vervolgens zijn de andere statenleden aan de beurt. Zo is de volgorde bij een interpellatie.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. Alvorens ik inga op de vragen van de heer Hornstra wil ik twee feiten noemen.

De heer Hornstra zegt terecht dat wij met een milieuvergunning ongelooflijk veel goed kunnen regelen, bijvoorbeeld vervoer, emissies, geluid en wij kunnen daarvoor zelfs de eisen opleggen die pas in 2010 in Europa gaan gelden.

Wat wij sinds april 2003, toen het landelijk afvalplan van kracht werd, niet meer hebben is een sturingskader op het gebied van afvalbeheer, waarbij het bijvoorbeeld gaat om de hoeveelheden afval die in Drenthe worden verbrand.

Leidend in dit traject is het RO-beleid. Volgens het POP kan het hier, volgens het bestemmingsplan ook en het bestemmingsplan is leidend. Herijking van dit beleid lijkt gewenst. De heer Hornstra refereert in dit kader aan het amendement van D66 bij de behandeling van POP II in juli 2004. Hoewel de gedachte die aan het amendement ten grondslag lag door de heer Hornstra misschien wel goed is verwoord, moet ik erop wijzen dat het amendement toch iets anders luidde. De strekking van het amendement was dat het college zou moeten onderzoeken of meer sturing op de vestiging van omgevingbelastende bedrijvigheid gewenst is. Het college is daar ook al geruime tijd mee bezig, maar daarbij is enorm grote zorgvuldigheid vereist. Op het moment dat de provincie spreekt over meer sturing, treedt zij in de autonomie van de gemeenten.

Het college heeft alle relevante bestemmingsplannen uitvoerig bekeken en tegelijkertijd liep het traject van de nieuwe Wet op de ruimtelijke ordening en de Nota Ruimte. Het was belangrijk te weten welke rol de provincie daarin zou krijgen en nu weten wij dat die rol essentieel is. En last but not least heeft het college uitvoerig met de twaalf gemeenten hierover gesproken.

Wij zijn nu zover dat wij gaan starten met een strategische milieubeoordeling. De planning is dat de startnotitie medio februari klaar is. Morgen komt in het college een informerende brief daarover aan de staten aan de orde, waarna die brief de staten nog voor het weekend zal bereiken. Dat even ter introductie.

Vindt het college Wijster een logische locatie voor zo'n grote vuilverbrander? Het antwoord op die vraag is: "Nee." De heer Hornstra heeft al enkele argumenten genoemd die horen binnen de nut- en noodzaakdiscussie en de doelmatigheid. Ik zal het niet allemaal herhalen, maar het heeft te maken met de techniek die gebruikt wordt, het energierendement, met afval dat voor een groot deel niet uit de regio komt en met de locatie Wijster, die ligt in een gebied, dat recreatie, landbouw, veeteelt en natuurbelangen kent. Kortom, de omschrijving van de doelmatigheid van de uitbreiding zoals wij die inmiddels in het MER hebben aangetroffen, is weinig diepgaand.

Net als de heer Hornstra is het college teleurgesteld over het lage energieambitieniveau en bovendien zijn er in Noord-Nederland allerlei initiatieven op dit gebied - ik noem Delfzijl en Harlingen - die op al deze punten aanzienlijk beter scoren.

Maar het gaat nog verder. Het college vindt het niet alleen niet een logische locatie, het college vindt het eigenlijk ook geen gewenste uitbreiding. Maar de provincie is gehouden de wet- en regelgeving correct uit te voeren. Drenthe is en blijft een betrouwbare overheid en dat betekent dat wij ons correct maar zeker niet warmhartig zullen opstellen. Men heeft dan ook al kunnen lezen dat deze gedeputeerde voor deze plannen niet in vuur en vlam staat en ik kan mij voorstellen dat de gevoelens van de staten en die van het college op dit punt overeenkomen.

Wij zien geen enkele aanleiding om de procedure te versnellen en wij zullen alle tijd nemen om alles buitengewoon zorgvuldig te onderzoeken. En ik kan de staten verrassen: Essent heeft ons die tijd inmiddels gegeven, want zowel het MER als de aanvraag op grond van de Wet milieubeheer bevat, zoals dat formeel heet, diverse essentiële tekortkomingen en onjuistheden. Ze voldoen dus niet aan de wettelijke vereisten en dat betekent dat er vandaag een brief naar Essent gaat, waarin wij het bedrijf verzoecken conform de officiële wet- en regelgeving binnen acht weken die gegevens aan ons toe te sturen. Dus de klok staat stil.

Na die acht weken zullen GS besluiten of het MER aanvaardbaar is en de aanvraag ontvankelijk.

Maar er is nog iets anders. Naast de aanvraag voor de milieuvergunning en de milieu-effectrapportage dienen ook allerlei gegevens te worden aangeleverd op het gebied van de effecten voor de Natura2000-gebieden en ook die gegevens zijn ruim onvoldoende. Wij moeten weten wat de effecten op drie Natura2000-gebieden zijn: het Mantingerveld, het Mantingerbos en het Dwingelderveld.

Van de vragen van de heer Hornstra heb ik via deze inleiding inmiddels al een aantal beantwoord.

Is het college van mening dat deze vuilverbrander op die locatie past? Het antwoord is: "Nee."
Het antwoord op de vraag over POP II en de transportbewegingen is, dat in de huidige milieuvergunning 800 transportbewegingen gegund zijn. Maar hiervan wordt slechts de helft gebruikt.

De heer Hornstra vraagt verder of er effecten zijn voor de omgeving. Hij legt een relatie met de landbouw en de natuur en wijst op de ammoniakemissie. Die vraag heb ik beantwoord in mijn toelichting op de Natura2000-gebieden.

Het college deelt ook de mening dat de plannen van Essent contrair zijn aan maatschappelijk ondernemen.

Ten slotte vraagt de heer Hornstra of het college van plan is alle mogelijkheden te onderzoeken om de effecten tegen te houden. Ik zou die vraag graag iets anders formuleren. Wij zijn een correcte en betrouwbare overheid - ik zei het al eerder - maar het feit of wij iets hartstochtelijk wel of niet willen bepaalt de bril waarmee wij ernaar kijken. Onze bril heeft in dit geval geen enthousiaste glazen en ik denk dat onze houding dus heel dicht ligt bij waar de heer Hornstra ons toe oproept.

De heer HORNSTRA: Mijnheer de voorzitter. Mevrouw Klip heeft in zorgvuldig gekozen bewoordingen een aantal vragen van mij beantwoord. De essentie van het antwoord is dat het geen logische plaats is, dat het niet doelmatig is, niet strookt met de ambitie van Drenthe, dat de uitbreiding niet gewenst is en dat het college de plannen niet warmhartig bekijkt en niets zal doen om de procedures te versnellen. Integendeel, het college bekijkt de plannen door matglazen in plaats van met een zonnige blik; het college wil het met andere woorden allemaal liever niet en zal binnen de regelgeving die er is - ik kom er in verband met het amendement van D66 straks nog wel even op terug - zeer langzaam aan verzoeken voldoen.

Dan blijft natuurlijk mijn vraag welke invloed het amendement van D66 kan hebben op de plannen. Kan dit amendement mogelijkerwijs - ik druk me zorgvuldig uit - bewerkstelligen dat er mogelijkheden die er nu nog wel zijn, er straks niet meer zijn? Ik doel hierbij natuurlijk op al die randvoorwaarden die met de omgeving te maken hebben. Daar wil ik toch graag nog wat meer duidelijkheid over.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Als verschillende partijen op hetzelfde idee uitkomen dan zegt dat in ieder geval iets over het draagvlak. Ik denk ook dat geen enkele partij in deze staten enthousiast is voor het idee twee extra ovens op dat terrein toe te staan. Ik heb begrepen dat het college ook niet enthousiast is. Een beetje kort door de bocht gezegd lijkt het dus vooral een kwestie te worden van er op een goede manier onderuit te komen. De plannen van Essent passen namelijk helemaal niet in het beeld dat wij de laatste tijd proberen uit te dragen over Drenthe. Drenthe wil niet het afvalputje van Duitsland worden.

De heer Hornstra heeft ook gewezen op wat hierover in POP I en POP II staat en op Natura2000 en aan wat hij hierover heeft gezegd, heb ik niets toe te voegen. In de krant van 13 december staat al dat ik heb gezegd dat deze uitbreiding niet nodig en niet wenselijk is.

Ik zie de uitspraak van de toenmalige gedeputeerde Lange als een belofte van de politiek aan de burgers, een belofte dat van uitbreiding geen sprake kan zijn.

Toen de GAVI aan de orde was, stond er ook iets in de krant over afschrijvingstermijnen. Op voorlichtingsbijeenkomsten werd toen gezegd dat over 15 jaar - de uitspraak werd in 1994 gedaan - de afschrijvingstermijn voorbij zou zijn en dat dan de installatie waarschijnlijk gesloten zou worden. Het is dus nu eerder een kwestie van sluiten dan van uitbreiden.

Nu er plannen voor uitbreiding zijn, is het zaak goed te letten op wat destijds beloofd is. De geloofwaardigheid van de provincie is in het geding.

In bestemmingsplannen kan wel van alles en nog wat staan, maar dat betekent nog niet dat het allemaal gebeurt. Wij kunnen proberen te voorkomen dat het gebeurt. Wellicht moeten de staten via een motie uitspreken dat zij deze ontwikkeling ongewenst vinden.

De gedeputeerde zegt dat zij politiek correct wil handelen, maar mijn mening is dat wanneer de politiek beloftes doet, zij die moet nakomen. Natuurlijk heeft een bestemmingsplan rechtskracht, want het is bedoeld om burgers handvatten te bieden en ik snap het dilemma van de gedeputeerde dan ook wel,

maar het college moet toch ook ongelooflijk veel waarde hechten aan de uitspraak van de gedeputeerde van destijds.

Ik wil nog een ander aspect noemen, namelijk de gezondheid. Wij maken ons grote zorgen over de uitstoot en dan nu eens niet over de uitstoot van fijnstof of CO₂ maar van kwik. Van alle uitstoot van kwik in Nederland komt 20% uit de pijp in Wijster. Verdubbeling van de capaciteit van Wijster betekent dus dat bijna de helft van de kwikuitstoot in Nederland in Drenthe neerslaat. Kwik is een zwaar metaal en is ongelooflijk slecht voor de gezondheid.

Met de heer Hornstra en mevrouw Klip ben ik van mening dat wij de oplossing voor het probleem moeten zoeken in de nieuwe Wet op de ruimtelijke ordening. Die wet is er nog niet, maar soms, bijvoorbeeld als het om de openluchtrecreatie gaat, lopen wij daarop vooruit. De nieuwe wet geeft de provincie de mogelijkheid om in het kader van het provinciaal belang een bestemmingsplan te overrulen. De nieuwe wet biedt dus een kans om uitbreiding te voorkomen. En wat GroenLinks betreft mag de al bestaande installatie gesloten worden.

De heer SLUITER: Mijnheer de voorzitter. Wij bevinden ons in een lastig parket. Het handelsmerk van Drenthe is rust, ruimte, groen, horizon, schone lucht, duisternis en noem maar op. Maar we willen ook werkgelegenheid en bedrijvigheid. En de verhouding tussen die twee grootheden hebben wij als ruimtelijke doelstelling in POP II geregeld.

In het voorjaar van 2004 is op initiatief van D66 in de commissie en in de staten gediscussieerd over de zonerings van omgevingsbelastende bedrijvigheid. Wij hebben daarover destijds een notitie uitgebracht die in mei 2004 is besproken en bij de vaststelling van POP II is een amendement aangenomen waarmee werd besloten in de paragraaf Afwijkingen en Uitwerking aan de lijst met voorgenomen uitwerkingsplannen zou worden toegevoegd het uitwerkingsplan zonerings omgevingsbelastende bedrijvigheid. Dat het op die manier in een amendement was vervat, had alles te maken met de juridische ingewikkeldheid, maar het is goed geregeld en het amendement is met brede steun van de staten aanvaard. Het college kreeg daarmee de opdracht met dat uitwerkingsplan aan de gang te gaan. Ik had de bedoeling te vragen wat het college op dit punt heeft gedaan, want het is allemaal wel een beetje stil gebleven, maar mevrouw Klip heeft in haar eerste termijn al aangegeven dat zij daar wel degelijk mee aan de gang is gegaan, maar dat het, vooral vanwege de juridische aspecten een lastige klus is.

Eigenlijk is er sprake van een wat rare situatie. De heer Hornstra wees erop dat de gedeputeerde Lange bij de opening van de GAVI in Wijster verklaarde dat dit het was en dat van uitbreiding geen sprake kon zijn, maar daarnaast hebben wij te maken met het POP. De heer Hornstra heeft wel uit het POP geciteerd, maar hij deed dat een beetje selectief, want een paar regels hoger dan de door hem geciteerde regels staat gewoon dat uitbreiding van Wijster mogelijk moet blijven en dat het juist een terrein is dat bedoeld is voor afvalverbrandingsactiviteiten en allerlei bedrijvigheid die daarmee verband houdt.

De heer LANGENKAMP: Die zin in het POP slaat volgens mij niet op het Essent-gebeuren, maar op het bestemmingsplan Tweesporenland, dat ernaast ligt; die zin slaat op het VAM mera-terrein.

De heer SLUITER: Nee hoor, want er staat: "Uitbreiding van Essent Milieu Wijster moet op dit terrein mogelijk blijven."

De heer LANGENKAMP: Het gaat erom waar de woorden "op dit terrein" op slaan. Ik denk dat de heer Sluiter een kleine vergissing maakt. Het gaat niet om de uitbreiding van Essent Milieu zelf.

De heer SLUITER: Laat ik het zo samenvatten: er is aan de ene kant sprake van de wenselijkheid om daar geen uitbreiding van afvalverbranding te laten plaatsvinden en aan de andere kant hebben wij te maken met de juridische werkelijkheid; en ik vermoed dat die juridische werkelijkheid erop neerkomt, dat wij op dit moment geen poot hebben om op te staan als wij uitbreiding willen tegenhouden.

De heer DE HAAS: Voorzitter. Ik kan mij de discussie die toentertijd is gevoerd nog heel goed herinneren en ik ben het met de heer Langenkamp eens: die zin slaat op het VAM mera-terrein dat er naast ligt en is bestemd voor afval gerelateerde bedrijvigheid.

De heer SLUITER: Voorzitter. Het komt ongetwijfeld terug, maar ik denk dat wij in juridische zin geen poot hebben om op te staan als wij op basis van POP en bestemmingsplan uitbreiding willen tegenhouden.

De overheid moet en wil betrouwbaar zijn. Een kenmerk van een rechtsstaat is dat wetten en regelgeving niet alleen voor de burger maar ook voor de overheid zelf gelden. En dan zitten wij toch in een lastige spagaat. De staten kunnen in meerderheid wel uitspreken dat zij die uitbreiding toch eigenlijk niet willen, omdat die in strijd is met alles wat zij belangrijk vinden en met het handelsmerk van Drenthe, maar of de staten uitbreiding tegen kunnen houden, weten wij nog niet. De gedeputeerde heeft gezegd dat zij de regels correct maar niet warmhartig zal toepassen en dat zij zeker de procedures niet zal versnellen. Dat zorgt misschien voorlopig voor enige lucht, maar laten we elkaar niet voor de gek houden, want we moeten nog maar afwachten of het allemaal lukt.

Het is jammer dat de vertaling van het amendement in aanvullende regelgeving die dan wel beperkend zou kunnen zijn, zo lang duurt, maar goed dat is techniek.

En daar staan we dan met elkaar op dit moment: niet zonder opvatting, maar ook een klein beetje krachteloos.

De heer DE HAAS: Mijnheer de voorzitter. Het is alsof de geschiedenis zich herhaalt: jaren geleden zijn felle discussies gevoerd, wij hebben verloren en de vuilverbrander is er gekomen en nu dreigen wij met een verdubbeling te maken te krijgen.

Voorzitter. Er is al veel over dit onderwerp gezegd, maar ik wil de staten niet onthouden dat wij op 7 december een brief naar mevrouw Klip hebben gestuurd waarvan de tekst luidt:

"Geachte mevrouw Klip

Buitengewoon verontrust namen wij kennis van de plannen van de bouw van twee nieuwe verbrandingsovens in Wijster. Wij vinden deze plannen strijdig met de recreatieve ontwikkeling van Drenthe. Het imago van Drenthe zal ook hierdoor ernstig worden geschaad. Het belangrijkste achten wij echter het risico van de uitstoot voor de gezondheid. Niemand weet welke schadelijke verbindingen, ondanks filters en roosters, in het milieu komen. Daarbij komt dat de restcapaciteit geen afnemers heeft en de vuilaanvoer een zware belasting op velerlei fronten betekent. Kortom, wij vragen u dringend om geen medewerking te verlenen aan de ontwikkeling van deze plannen die wij zeer nadelig vinden voor onze inwoners, de flora en fauna en de ontwikkeling van schone economie en het imago van Drenthe."

Voorzitter. Ik ben erg blij met het antwoord van de gedeputeerde op de interpellatie van de heer Hornstra. Het zou mij welgevallig zijn wanneer vandaag in de staten een motie werd aangenomen waarin de staten aangeven de gedeputeerde te steunen en aangeven dat Drenthe absoluut niet zit te wachten op uitbreiding van het aantal verbrandingsovens in Wijster. Ik neem aan dat meer partijen zich met ons hier tot het uiterste tegen zullen verzetten.

De heer DOHLE: Mijnheer de voorzitter. De uitbreiding van Essent Milieu in Wijster is niet iets waar wij bij staan te juichen. Dat is niet vanwege de manier van afvalverwerking, maar vanwege de vestigingsplaats: tot in wijde omgeving en zichtlocatie en dan ook nog met een vervaarlijke pluim op de pijp. In die zin heerst bij ons geen ander beeld dan bij de andere partijen. Afval is iets dat wij zelf veroorzaken en wij moeten dus ook voor de verwerking ervan zorgen, maar dat betekent niet dat wij een afvalbak middenin onze tuin willen hebben.

In die zin kan ik mij vinden in de vraag die door de PvdA in de interpellatie is gesteld.

Het moratorium ligt bij ons een stuk gevoeliger, want daarbij gaat het in wezen om de provincie als actiep partij.

Eigenlijk vind ik het antwoord van de gedeputeerde alsof door verschillende glazen naar een milieuvraag kan worden gekeken, al wat gevaarlijk. Ook burgers en bedrijven hebben rechten en zeker het recht op een betrouwbare overheid. Ook de provincie is gehouden milieuvragen normaal in behan-

deling te nemen en de procedures en termijnen, overigens op straffe van een boete van PS, gewoon in acht te nemen. Wanneer de provincie dat niet doet, kan zij trouwens ook een vorstelijke schadeclaim tegemoetzien. Ik kan mij dan ook voorstellen dat op het moment dat de heer Langenkamp hier een be- toog houdt om het allemaal nog maar even ongedaan te maken en zijn voorstel wordt gevolgd, de pro- vincie een vorstelijke schadeclaim tegemoet kan zien. Die afweging moeten wij ook maken.

Het is mij eerlijk gezegd niet helemaal duidelijk wat de PvdA met het moratorium wil, want zo'n morato- rium kan eigenlijk niet geëffectueerd worden zonder aan de grondrechten van burger en bedrijven te sleutelen dan wel zonder over te gaan tot bestuurlijke willekeur.

Voorzitter. Naar onze mening hebben wij in deze provincie de milieuregels goed op orde. Dat is ook niet echt het probleem. Het probleem ligt bij de ruimtelijke ordening. In die zin is de vraag van de PvdA er dan ook eigenlijk een aan gedeputeerde Haarsma. Want welke activiteiten zijn inmiddels ondernomen om uitvoering te geven aan het al eerder genoemde amendement van D66, waarin het college werd opgedragen te bepalen waar de provincie bedrijven die omgevingsbelastend zijn wel dan wel niet wil hebben?

Uit het antwoord van mevrouw Klip maken wij op dat het een gevoelige en ingewikkelde zaak is, waarbij gemeenten nauw betrokken moeten worden. Nou, dat is ongetwijfeld het geval. De opdracht die de sta- ten tweeënehalf jaar gelden gaven, was eens te bekijken welke deuren nu eigenlijk openstaan die de provincie eigenlijk wil sluiten. Het college zou met de grootste deur kunnen beginnen en dat is onge- twijfeld die van het VAM mera-terrein in Wijster. Ik kan mij voorstellen dat wanneer dit gebeurt dit gebied adequaat kan worden aangepakt en wellicht moet dit dan alsnog gebeuren.

Desondanks veroorloof ik mij de gedachte dat wij daarmee niet veel opschieten. Immers, dit soort zaken vraagt de nodige tijd, want er moeten bestemmingsplannen veranderd worden, enzovoorts, enzovoorts.

Wij zijn het dan ook volledig met D66 eens dat wij juridisch in wezen zonder middelen staan en dat wij ons af moeten vragen of wij juridisch de grenzen zo op kunnen rekken dat wij enige ruimte krijgen.

Kortom, de VVD deelt de zorg van de PvdA, maar gaat niet mee in de suggestie van een moratorium.

Wij laten namelijk de betrouwbare overheid voor alles gaan en de handhaving van besluiten mag dan niet afhankelijk zijn van uit welke politieke hoek de wind waait.

Mevrouw MULDER: Mijnheer de voorzitter. Toen de aanvraag voor het interpellatiedebat werd behan- deld, heb ik erop gewezen dat wij niet alle feiten op tafel hebben en dat het daarom moeilijk is een goe- de afweging te maken. Ik ben dan ook bijzonder blij dat mevrouw Klip heeft gezegd dat zij in de proce- dure alles buitengewoon zorgvuldig zal onderzoeken. Ik heb die woorden opgeschreven, omdat het volgens mij erom gaat dat alles wordt onderzocht, dus zowel de voors en tegens, dus alle ins en outs. Dat er nu extra aandacht is voor de tegens, spreekt vanzelf, maar ook de voors moeten worden beke- ken. Wij zijn het aan onszelf verplicht een goede integrale afweging te maken en zoiets kan niet op ba- sis van emotie alleen, maar moet ook op basis van de feiten. Wij hechten eraan dat op een goede ma- nier te doen en daarom willen wij graag medio februari al door mevrouw Klip geïnformeerd worden over de voortgang op dit dossier en dan ook graag alle feiten al op tafel krijgen, waarna wij hierover een goe- de discussie kunnen voeren, want wij vinden het een heel belangrijk onderwerp.

De heer KUIPER: Stel dat er wel procedurele mogelijkheden zijn, bijvoorbeeld via een herziening van het bestemmingsplan, waarbij ook de provincie weer aan zet is, gaat het CDA dan wel mee in een afwij- zing van de plannen van Essent?

Mevrouw MULDER: Ik snap de vraag en ik begrijp de bezorgdheid, maar ik vind het een als dan- kwestie, waarvan ik er bij dit onderwerp nog wel honderd kan noemen. Ik wil een zorgvuldige afweging maken en ik hoop dat de heer Kuiper daar begrip voor heeft.

De heer KUIPER: Mevrouw Mulder wil een inhoudelijke afweging maken, maar zij heeft alleen gezegd dat de procedure zorgvuldig moet zijn en dat de overheid correct moet handelen. Maar via de nieuwe Wet op de ruimtelijke ordening en een nieuw bestemmingsplan zijn er wellicht wel mogelijkheden. Ik wil daarom graag weten hoe het CDA dan in deze kwestie staat.

Mevrouw MULDER: Ik heb vandaag een aantal dingen over tafel horen gaan die voor mij redelijk nieuw zijn. Ik hecht aan een goede en zorgvuldige afweging en daarom vind ik dat alles zorgvuldig onderzocht moet worden. Op basis van de feiten die dan op tafel komen, kunnen wij een inhoudelijke afweging maken. Als dan-redeneringen zeggen mij niet zoveel. Ik denk dat wij allemaal niet staan te juichen bij deze plannen, maar als er iets nieuws komt dat moeilijke beslissingen vereist, schieten de staten altijd direct in de verdediging en zeggen dan het liefst meteen dat zij het helemaal niet willen. Maar net als de heer Dohle vind ik dat wij zorgvuldig moeten handelen. Het gaat erom dat wij een betrouwbare overheid zijn.

Als ik nu hoor dat GS op dit punt al een toezegging hebben gedaan dan snap ik niet dat de staten al die tijd hebben zitten pitten en dit niet geregeld hebben. Daar baal ik best wel van.

De heer HORNSTRA: Voorzitter. De discussie krijgt nu een wat vreemde wending. Ik had ervoor gekozen mensen niet in de rede te vallen en iedereen zijn zegje te laten zeggen, omdat ikzelf een heel verhaal heb mogen houden, maar dit begrijp ik toch allemaal niet zo goed.

Wij hebben allemaal een politieke mening die is gebaseerd op een aantal uitgangspunten en dat is de reden waarom wij in de staten zitten. Het spreekt vanzelf dat elke partij het verhaal houdt dat wij een betrouwbare overheid moeten zijn en dat wij niet gedurende de rit de spelregels moeten veranderen. Ik denk dat niemand daar anders over denkt.

Ik ben mijn verhaal echter begonnen met erop te wijzen dat bij de totstandkoming van het terrein een gedeputeerde een aantal opmerkingen heeft gemaakt. Dat is ook een betrouwbare overheid. Dat er vervolgens allerlei regelgeving is gekomen waardoor er nu misschien iets mogelijk is en regelgeving die iets niet mogelijk maakt, nog in de pipeline zit, is er de oorzaak van dat wij nu het signaal hebben afgegeven dat, als de provincie van mening is dat deze activiteit daar eigenlijk niet plaats moet vinden, zij uitermate zorgvuldig moet kijken hoe de komst van die activiteit kan worden verhinderd. De provincie moet geen energie steken in het zoeken naar een antwoord op opmerkingen waarom zij het waarschijnlijk niet kan verhinderen, zij moet haar energie steken in het zoeken naar mogelijkheden in de ruimtelijke ordening en de milieuwetgeving om de komst van deze activiteit daar niet te laten plaatsvinden. Ik heb vertrouwen in wat de gedeputeerde hierover heeft gezegd. De gedeputeerde neemt een standpunt in, maar mevrouw Mulder spreekt alleen over de procedures. Ik wil een inhoudelijke mening van het CDA en of het dan precies kan, is een tweede. Maar daar zitten wij hier nu niet voor, daar is het interpellatiedebat ook niet voor bedoeld.

De heer DOHLE: Ik wil de heer Hornstra vragen hoever hij dan wil gaan. Op het moment dat de overheid daadwerkelijk op zoek gaat naar alle middelen om een initiatief tegen te houden, begeeft zij zich op een hellend vlak. De provincie is geen politieke actiep partij, de heer Hornstra kan zich bijvoorbeeld tot de Milieufederatie wenden en samen met die organisatie tot aan de Raad van State doorgaan. Ik vind het geen rol van de provincie.

De heer HORNSTRA: Ik ben toch benieuwd naar de inhoudelijke afweging van het CDA en misschien hoor ik die nog wel.

Ik wil de heer Dohle erop wijzen dat in de staten uitgebreid is gesproken over het storten van kernafval in onze bodem en de staten hebben unaniem uitgesproken dat daarvan geen sprake mag zijn. De staten waren toen geen actiegroep, zij hadden een politieke mening. Die kunnen de staten ook over deze zaak hebben?

Ons eigen afval verwerken we al, maar het gaat nu om afval van buiten en dat willen wij hier niet.

De heer DOHLE: Maar de staten hadden het beslissingsrecht toen het ging om de opslag in de Drentse bodem.

De heer HORNSTRA: Nee, want het Rijk heeft die beslissing allang overruled, maar toch staat in het POP dat wij het niet willen. Er zijn dus momenten waarop wij iets willen en de rijksoverheid daarover

een andere mening heeft en wij toch onze verantwoordelijkheid nemen. De heer Dohle kan het noemen wat hij wil, maar als wij zo handelen dan staan wij ergens voor en daar gaat het in de politiek om.

Mevrouw MULDER: Voorzitter. Ik denk dat mevrouw Klip het keurig heeft verwoord: het gaat erom door welke bril je er tegenaan kijkt. Ook ik ben niet super-enthousiast, maar ik ga ook niet op voorhand zeggen: "Ik wil helemaal niks, nada, njet." Ik wil gewoon goed onderzocht hebben hoe het zit. Ik zou het heel erg plezierig gevonden hebben als de heer Hornstra ons een notitie had doen toekomen met alle feiten. Op basis van die feiten hadden wij dan goed met elkaar kunnen discussiëren. Ik vind het gewoon heel erg jammer dat de heer Hornstra dit niet heeft gedaan, maar dat is zijn keuze.

Ik zeg dat ik niet bij dit plan van Essen Milieu sta te juichen, maar ik wil wel graag een goede afweging kunnen maken. Dat ben ik aan de inwoners van Drenthe en aan mijzelf als lid van de fractie van het CDA gewoon verplicht.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. De intentie moet zijn dat wij geen uitbreiding van de vuilverbrandingsinstallatie willen. Dat is een. Twee is dat wij dit via legale wegen willen bereiken, waarbij wij ons imago als betrouwbare overheid niet verliezen.

Mevrouw KLIP: Mijnheer de voorzitter. Wat moet ik nog toevoegen aan de woorden van de heer Baas, vraag ik mij af.

Voorzitter. Ik ben mijn antwoord niet voor niets begonnen met twee inleidende opmerkingen. Ik heb gewezen op waar de provincie op basis van de milieuwetgeving over gaat en welke punten de ruimtelijke ordening betreffen. Over heel veel gaan wij niet meer sinds het Rijk heel veel verantwoordelijkheden gerecentraliseerd heeft, zoals dat zo mooi heet. Het ruimtelijk ordeningsbeleid is leidend.

Ik heb uitgelegd hoever wij zijn met de uitvoering van het amendement van D66. Natuurlijk kan gezegd worden dat dit amendement ruim twee jaar geleden is aangenomen en dat er nu nog niets ligt, maar het is, juist omdat wij ons mengen in de autonomie van gemeenten, zaak op dit traject uiterst zorgvuldig te handelen. Vanzelfsprekend trekken mevrouw Haarsma en ik daar gezamenlijk in op, want het milieu heeft een directe relatie met bestemmingsplannen.

Het bestemmingsplan is, zoals ik in eerste termijn al zei, leidend.

De heer Hornstra vroeg of de uitvoering van het amendement invloed kan hebben op deze ontwikkeling. Het antwoord op die vraag is "nee". Essent Milieu Wijster is al in 2003 begonnen met dit traject en met het opstellen van de richtlijnen voor de m.e.r., dus toen dit bestemmingsplan al rechtsgeldig was. Het is natuurlijk mogelijk een bestemmingsplan tussentijds te wijzigen, maar dan zal meteen het verwijt komen dat er onrechtmatig en onbehoorlijk wordt gehandeld. Het antwoord op de vraag is dus "nee".

De heer Langenkamp wijst erop dat er door verantwoordelijke bestuurders twee beloftes zijn gedaan. Het college is het volledig met hem eens dat beloftes moeten worden nagekomen, maar een bestemmingsplan is ook een belofte, zelfs een belofte met een juridische werking en ook die belofte moeten wij nakomen.

Ik wil toch ook even reageren op de opmerkingen van de heer Langenkamp die wellicht een beetje buiten het kader van de interpellatie vallen, namelijk zijn opmerkingen over de gevolgen voor de gezondheid.

Nederland heeft een uitermate strenge regelgeving op het gebied van het milieu en dat heeft maar een doel, namelijk het dienen van de volksgezondheid. Toen een aantal maanden geleden de dioxine-uitstoot toenam, heeft de provincie meteen ingegrepen; Essent Milieu trouwens ook.

Het probleem van het kwik dat uit de pijp komt, is inmiddels opgelost. Essent Milieu heeft uitstekende maatregelen genomen en voldoet nu aan de eisen.

Dioxine is veel gevaarlijker voor de gezondheid en een van de redenen waarom wij ontevreden zijn over de milieu-aanvraag van Essent is dat de aangevraagde emissies voor ons onaanvaardbaar zijn.

De heer LANGENKAMP: Ik wil nog even terugkomen op het kwik-verhaal. Ik weet dat streng gecontroleerd wordt wat er uit de pijp komt en dat wat er nu uitkomt, is toegestaan, maar het gaat mij vooral over het cumulatieve effect van die kwikuitstoot. Ik heb daarover rapporten van TNO. Op de bodem slaat

ongeveer 40 kg per jaar neer en dat gebeurt nu al tien, elf jaar. Als hiermee wordt doorgedaan, zal dit voor de gezondheid zeer schadelijke gevolgen hebben. Die gevolgen zijn nu nog niet aan te tonen, maar over twintig jaar zeer waarschijnlijk wel. Dat aspect wilde ik onder de aandacht brengen.

Mevrouw KLIP: Dat heeft de heer Langenkamp dan bij dezen gedaan en ik stel voor dat wij van dit debat nu niet een heel technisch overleg maken.

De heer Langenkamp heeft een opmerking gemaakt over de economische afschrijvingstermijn van de centrale. Die is vijftien jaar en dus zal de installatie binnenkort wel gesloten worden, zegt de heer Langenkamp. Maar dat een installatie is afgeschreven betekent niet automatisch dat die buiten gebruik wordt gesteld.

De heer LANGENKAMP: Maar er stond met grote koppen in de krant dat die installatie over vijftien jaar dicht zou gaan, omdat zij dan afgeschreven was.

Mevrouw KLIP: Ik durf in dit gezelschap niet te zeggen dat je de krant niet altijd moet geloven, maar laten wij ons bij de feiten houden. Ik heb de oproep van de heer Langenkamp goed begrepen.

Voorzitter. Ook de heer Sluiter heeft uit het POP geciteerd. Het POP is een beleidsplan waaraan wij de bestemmingsplannen toetsen, maar een bestemmingsplan blijft geldig, ook als het wordt POP veranderd. Uiteindelijk moeten die plannen in de loop der jaren natuurlijk wel op elkaar aansluiten.

Ik heb de brief van de heer De Haas inmiddels in goede orde ontvangen en natuurlijk zal die brief beantwoord worden.

De heer Dohle wijst er terecht op dat de provincie een correcte overheid moet zijn. Ik heb gezegd dat wij dat zijn en dat wij dat zullen blijven en dat wij vanzelfsprekend geen bestuurlijke willekeur toepassen.

Dat heeft de heer Dohle goed begrepen.

Mevrouw Mulder vraagt of de staten medio februari over meer gegevens kunnen beschikken. Vanzelfsprekend zeg ik voortgang op dit dossier toe, maar ik kan op dit moment niet echt termijnen noemen, want wij moeten natuurlijk wel iets te melden hebben. De staten zullen in ieder geval de brief ontvangen die vandaag naar Essent Milieu gaat, want dat is gewoon een openbaar stuk.

Ik ben het volledig met de heer Baas eens. Wij zullen alles - en ik leg de nadruk op het woord "alles" - uitermate zorgvuldig onderzoeken binnen het kader van de betrouwbare overheid die wij zijn en blijven.

De beraadslaging wordt gesloten.

G. Sluiting

De VOORZITTER: Wij zijn hiermee gekomen aan het einde van onze vergadering.

Ik wijs de staten nog even op het eindejaarsfeest dat morgen om 16.00 uur hier in het provinciehuis een aanvang neemt. Het is een intern feest, waarop statenleden uiteraard ook van harte welkom zijn.

Ik wijs de staten ten slotte op de Nieuwjaarsreceptie die op woensdag 10 januari 2007 ook om 16.00 uur aanvangt.

Ik wens u tussen beide gebeurtenissen in hele fijne kerstdagen en een heel fijne jaarwisseling toe.

Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 17.24 uur gesloten.)

Vastgesteld in de vergadering van provinciale staten van Drenthe van 14 maart 2007.

,voorzitter

,griffier

